

๒๑๐๒๖๒

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
The Readiness of Students from Rajamangala University of
Technology Srivijaya towards ASEAN Economic Community

สุพรรณณี เกตุแก้ว SUPHANNEE KETKAEW

๒ ๓๓๐.๑
น ๔๖๗
๒๕๕๙

คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณรายได้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สุพรรณณี เกตุแก้ว

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 365 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน t-test , One – way ANOVA ผลจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า

1) การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการประกอบอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.72$, $S.D = 0.67$)

2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ชั้นปี ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษา แตกต่างกัน ระดับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง สถานศึกษาควรมีการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าฝึกอบรมทักษะทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งทักษะประเทศเพื่อนบ้านและศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศในอาเซียน เพื่อสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

คำสำคัญ : ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

The Readiness of Students from Rajamangala University of Technology Srivijaya towards ASEAN Economic Community

Suphannee Ketkaew

Abstract

The Objectives of this research are : 1) to study the readiness of students from Rajamangala University of Technology Srivijaya towards ASEAN Economic Community 2) to compare the readiness of students from Rajamangala University of Technology Srivijaya towards ASEAN Economic Community. A survey research method was employed by using questionnaires as research instrument to collect the data. The research sample used in this study comprised of 365 engineering Students from Rajamangala University of Technology Srivijaya. Stratified Random Sampling was considered. Data was analyzed by using descriptive , Inferential Statistics, t-test, One – way ANOVA techniques. The research results can be summarized as following :

1) This study was divided to 4 parts : knowledge , Internationalization , Information and Technology , and Occupation. A moderate result was found with. ($\bar{x} = 2.72$,S.D = 0.67)

2) The results based on Hypothesis showed that the personal factors such as sex , academic level , department , will affect on the readiness towards ASEAN Economic Community. This would sussest that the universitie should encourage students to learn English the culture of ASEAN countries in order to help students can work there effectively with people from different cultures.

Keyword : ASEAN Economic Community

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับทุนสนับสนุนงบประมาณจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประจำปีงบประมาณ 2559 และด้วยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวัฒน์ เจริญจิต อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของรายงานวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ และขอกราบขอบพระคุณคณาบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณาจารย์สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ที่คอยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล ให้คำแนะนำตรวจทานเพื่อการแก้ไขรายงานวิจัย ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ได้แก่ ดร.วิรัชชา จันทพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี หอมเขียว ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประสิทธิ์ คงบุญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จักรนรินทร์ ฉัตรทอง ที่ได้กรุณาช่วยเหลือในการตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณหน่วยงานต้นสังกัดที่ผู้วิจัยปฏิบัติงาน คณาจารย์สาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้ให้ความเมตตา เอื้ออาทรช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมาและอำนวยความสะดวกและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้าย ขอขอบพระคุณคุณตา คุณพ่อ คุณแม่ รวมถึงทุกคนในครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจ และให้การสนับสนุน รวมทั้งพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ที่ดีต่อข้าพเจ้า แสดงความรัก ความห่วงใย และความเอื้ออาทร ช่วยเหลือในทุกๆ ด้านให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด ตลอดจนผู้ที่ไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือจนทำให้รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

สุพรรณณี เกตุแก้ว
หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
ABSTRACT	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ.....	(ง)
รายการตาราง	(จ)
รายการรูป.....	(ช)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 สมมติฐานในการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของงานวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม	5
2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม.....	6
2.1.2 องค์ประกอบของความพร้อม.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน.....	7
2.2.1 ประวัติความเป็นมาของประชาคมอาเซียน	7
2.2.2 พัฒนาการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	10
2.2.3 ประเทศสมาชิกอาเซียน	13
2.2.4 AEC Blueprint และ ข้อตกลงการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี.....	15
2.2.5 กฎบัตรอาเซียน	25
2.2.6 คุณลักษณะของบัณฑิตในอนาคต.....	27
2.3 ข้อมูลคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	33
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	39

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย	40
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
3.2	เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย	41
3.2.1	เครื่องมือใช้ในการวิจัย	41
3.2.2	วิธีการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพ	41
3.2.3	ขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	43
3.2.4	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	44
บทที่ 4	ผลการศึกษาวิจัย	49
4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
4.2	ผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	51
4.3	ผลการทดสอบสมมติฐาน	55
บทที่ 5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	69
5.1	สรุปผลการศึกษา	69
5.2	อภิปรายผลการศึกษา	71
5.3	ข้อเสนอแนะ	72
เอกสารอ้างอิง		75
ภาคผนวก		77
ภาคผนวก ก:	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	78
ภาคผนวก ข:	การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC)	79
ภาคผนวก ค:	หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	80
ภาคผนวก ง:	แบบสอบถาม	81
ประวัติผู้เขียน		86

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกอาเซียน.....	13
2.2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์.....	32
3.1 เกณฑ์การแปรผลค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา.....	42
3.2 เกณฑ์การแปรผลค่าความเชื่อมั่น.....	43
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล.....	49
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	51
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านการเป็นนานาชาติ.....	52
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.....	53
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านการประกอบอาชีพ.....	54
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในภาพรวมทั้งหมด.....	54
4.7 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามเพศ.....	55
4.8 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามช่วงอายุของนักศึกษา.....	56
4.9 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามอายุ.....	57
4.10 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	58
4.11 เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามสาขา.....	59
4.12 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามสาขา.....	60

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
4.13 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามสาขา.....	61
4.14 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามสาขา....	61
4.15 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามชั้นปี	62
4.16 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามรายได้ของ ผู้ปกครอง	64
4.17 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามสาขา....	65
4.18 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามการศึกษาของ ผู้ปกครอง	66
4.19 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	68

ช

รายการรูปภาพ

รูปที่

หน้า

2.1 สัญลักษณ์ของอาเซียน.....7

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เกิดขึ้นมาจากการพัฒนาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค อำนวยความสะดวก เสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดี บนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน มีประเทศสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว เมียนมาร์ และกัมพูชา (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ , 2556)

ปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) พร้อมกับเพื่อนประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 9 ประเทศ โดยมีข้อตกลงที่กลุ่มสมาชิกอาเซียนยอมรับร่วมกันในเรื่องคุณสมบัติหรือมาตรฐานในแต่ละวิชาชีพ (Mutual Recognition Arrangement : MRA) ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี จุดประสงค์ของ MRA ก็เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายวิชาชีพ ซึ่งได้ทำการตกลงกันแล้ว 7 สาขาวิชาชีพ คือ วิศวกรรม สถาปนิก ช่างสำรวจ พยาบาล นักบัญชี แพทย์ และทันตแพทย์ โดยอาเซียนตกลงกันว่า จะยอมรับคุณสมบัติเพื่ออำนวยความสะดวกในขั้นตอนการขอใบอนุญาต แต่ MRA ของอาเซียนจะยังไม่ไปถึงขั้นที่จะยอมรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพซึ่งกันและกัน และจะเน้นหลักว่านักวิชาชีพ ต่างด้านจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศที่ตนต้องการเข้าไปทำงาน

วิศวกรไทยซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในความตกลง MRA (จบปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 7 ปี รวมทั้งเคยได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศไทยแล้ว) สามารถไปสมัครขอขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนได้ จากนั้นเมื่อมีรายชื่อเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนแล้ว ก็สามารถไปสมัครกับสภาวิศวกรของประเทศอาเซียนอื่น เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรต่างด้านในประเทศนั้นๆ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ เช่น หากมาเลเซียกำหนดว่าต้องมีใบอนุญาต และจะต้องผ่านการสอบด้วย วิศวกรไทยที่สนใจจะไปทำงานในมาเลเซียก็ต้องไปสอบเพื่อให้ได้ใบอนุญาตของมาเลเซีย (นิพนธ์ วิเชียรน้อย , 2556)

จากการเคลื่อนย้าย การเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน และแรงงานฝีมือ ทำให้ต้องมีการปรับตัวและเตรียมพร้อมตลอดจนพัฒนาส่งเสริมความรู้ให้เกิดการรับรู้แก่สถาบันการศึกษา ผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้มีส่วนร่วมในตลาด โดยต้องให้ตระหนักต่อโอกาสที่เปิดกว้างไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความเข้าใจ โดยเฉพาะด้านการศึกษาต้องมีการเตรียมความพร้อมที่จะต้องมีการพัฒนาความรู้ทางด้านวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกให้สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงานในอาเซียน (พัชรารวลัย วงศ์บุญสิน , 2551) จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้นักศึกษาภายในประเทศไทยต้องตอบรับ

การเปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องของการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ AEC ในเรื่องของ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน สภาพของความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียน ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน 2) การเป็นนานาชาติ การยอมรับ การเรียนรู้ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ที่แตกต่าง และสามารถทำงานร่วมกันกับ ชาวต่างชาติได้ 3) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง การเรียนรู้ ศึกษา ข้อมูล และการใช้ งานเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง เหมาะสม และติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายต่างๆ ภายในกลุ่มประเทศอาเซียนได้ 4) การมีทักษะการประกอบอาชีพ การศึกษาหาข้อมูล หลักเกณฑ์ ข้อ กฎหมาย เกี่ยวกับอาชีพและประเทศในกลุ่มอาเซียน

บริบทของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย นักศึกษายังอยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และมีกิจกรรมที่รองรับให้กับ นักศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมน้อยมาก พื้นฐานภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอ ไม่มีทิศทางการพัฒนา ตนเองเพื่อเตรียมตนเองให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ พัฒนา ปรับระบบจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทที่จะต้องเปลี่ยนแปลงในอนาคตในด้านทักษะ วิชาชีพ เพราะเมื่อมีการเปิดตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทุกอย่างจะอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน โดยเฉพาะวิชาชีพที่ MRA ทำการตกลงทั้ง 7 วิชาชีพ

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ ออกสู่ตลาดแรงงานอาเซียน ผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัย เรื่อง การ เตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อเป็น แนวทางให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย บริหารจัดการเพื่อเตรียม ความพร้อมนักศึกษาในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน และพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีทักษะที่เหมาะสม เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะและความชำนาญที่สอดคล้องกับวิชาชีพ และสามารถนำข้อมูลมา ประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัันมีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนของนักศึกษาแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.4.1 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท คณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประจำปีการศึกษา 2558 ทั้งหมดจำนวน 2,625 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยเก็บตัวอย่างตามสัดส่วน มีประชากรที่แน่นอน (Finite population) (Yamane ,1973) นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 347 คน ระดับปริญญาโท จำนวน 18 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ชั้นปี รายได้ของครอบครัว การศึกษาของผู้ปกครอง

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามแนวคิดของ สมใจ กงเดิม (2556) วิจารย์ พานิช (2555) และธัญลักษณ์ วีระสมบัติ (2555) ประกอบด้วยทักษะ 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ
- 2) ด้านการเป็นนานาชาติ
- 3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 4) ด้านการประกอบอาชีพ

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะสำหรับการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1.5.1 การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมตัวเองให้มีความพร้อมก่อนการทำงานใน สภาวะการแข่งขัน เพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เช่น การหาความรู้เกี่ยวกับประเทศ อาเซียน การเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ด้านวิชาการ การฝึกปฏิบัติงาน ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ การฝึกการใช้ชีวิตร่วมกับคนต่างชาติ รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมอบรม สัมมนาต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียน

1.5.2 การเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง สภาพความพร้อมของ นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการจะเข้าสู่ประชาคม อาเซียนใน 4 ด้าน ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการเป็นนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร ด้านการประกอบอาชีพ ในเรื่องการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา

1.5.3 ด้านความรู้ความเข้าใจ หมายถึง สภาพของความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับประเทศใน อาเซียนด้านการเมืองเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน

1.5.4 ด้านการเป็นนานาชาติ หมายถึง การยอมรับ การเรียนรู้ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ที่แตกต่าง และสามารถทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติได้

1.5.5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง การเรียนรู้ ศึกษา ข้อมูล และการใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง เหมาะสม และติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายต่างๆ ภายในกลุ่มประเทศอาเซียนได้

1.5.6 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง การศึกษาหาข้อมูล หลักเกณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับอาชีพและประเทศในกลุ่มอาเซียน

1.5.7 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 13 หลักสูตร และระดับปริญญาโท จำนวน 1 หลักสูตร

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เพื่อเป็นแนวทางให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย บริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน เพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลในอาเซียน เปลี่ยนมุมมองการเรียนการสอน ให้นักศึกษามีทักษะ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนที่ดีขึ้น

1.6.2 เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทาง/จัดกิจกรรมพัฒนา เสริมสร้างให้นักศึกษามีความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเหมาะสมและตรงกับพื้นฐานด้านความพร้อมและความต้องการของนักศึกษา

1.6.3 เป็นแนวทางในการกำหนด นโยบาย จุดเด่น ของมหาวิทยาลัย และคณะ เพื่อเสริมสร้างนักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อรองรับในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

2.2.1 ประวัติความเป็นมาของประชาคมอาเซียน

2.2.2 พัฒนาการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.2.3 ประเทศสมาชิกอาเซียน

2.2.4 แนวคิดเกี่ยวกับแรงงาน และ AEC Blueprint ข้อตกลงการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี

2.2.5 กฎบัตรอาเซียน

2.2.6 คุณลักษณะของบัณฑิตในอนาคต

2.3 ข้อมูลคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

ความหมายของความพร้อม มีผู้ให้ความหมายไว้ ได้แก่

แมคเคชินี (Mckechine, 1966 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 7) ความพร้อม หมายถึง ลักษณะที่ผู้กระทำความคล่องตัว กระตือรือร้น ความตั้งใจในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมที่ทำนั้น บรรลุผลสำเร็จ

สกินเนอร์ (Skinner, 1965 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 8) กล่าวว่า ความพร้อมเป็นรากฐานและแนวโน้มของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมและความไม่พร้อม บุคคลที่มีความพร้อมอย่างดีจะทำงานด้วยความราบรื่นและประสบผลสำเร็จอย่างน่าพอใจ ส่วนบุคคลที่ไม่พร้อมย่อมเปรียบเสมือนถูกบังคับให้ ทำงาน การทำงานจึงไม่ประสบผลสำเร็จ

แทชเชอร์ และคณะ (Thatcher et al., 1970, p. 695 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 8) ความพร้อม หมายถึง สภาพ หรือคุณภาพของการเตรียมพร้อมอันเนื่องมาจากการเตรียมการความถนัด ความพอใจ ความกระตือรือร้น

กู๊ด (Good, 1973, p. 472 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 8) ให้นิยามว่า ความพร้อม เป็นความสามารถที่กล้าใจ ความปรารถนา และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อมเกิดจากลักษณะทางวุฒิภาวะ ประสบการณ์ และอารมณ์ของผู้ร้องเรียน ความพร้อมจึง เป็นการพัฒนาให้มีความสามารถที่จะเรียนหรือทำกิจกรรม

ครอนบราซ (Cronbach, 1974, p. 45 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 8) ให้ความหมายของความพร้อมว่า หมายถึง สภาพของผู้เรียนที่แสดงออกได้ทั้งในการใช้ภาษา การสังเกตพื้นฐาน ประสบการณ์เดิม และอื่น ๆ ความพร้อมขึ้นอยู่กับระดับวุฒิภาวะทางกาย ใจ และสติปัญญา

บรรจบ จันท์เจริญ (2542, หน้า 47 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 9) ให้ความหมายของคำว่า ความพร้อม หมายถึงสภาวะหรือลักษณะของบุคคลที่กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยมีสภาพการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ หรือความกระตือรือร้น เพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมนั้น ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะ ประสบการณ์ และอารมณ์

เบญจมาศ วัชรโรภาส (2545, หน้า 10) สรุปได้ว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลพร้อมกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งด้วยความพอใจ เต็มใจ สนใจ กระตือรือร้น โดยขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และด้านสังคม เพื่อให้กิจกรรมนั้น ๆ ได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพหรือสำเร็จผลตามความมุ่งหวัง

จากความหมายของความพร้อมที่นักวิชาการหลายท่านได้สรุปไว้นั้น ผู้วิจัย สรุปได้ว่าความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความสมบูรณ์ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความคิด เพื่อเตรียมรับหรือตอบสนองกิจกรรมใด ๆ ที่จะดำเนินการ เพื่อให้เกิดบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหวัง

2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม

นักทฤษฎีได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อมไว้ ดังนี้

ลินด์แกรนด์ (Lindgren, 1962, p. 274 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 10) ได้เสนอแนวทฤษฎีของความพร้อมในการเข้าไปศึกษาในโรงเรียน นักเรียนต้องมีความพร้อมที่จะเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น นักเรียนที่จะเรียนวิชาเรขาคณิตต้องเรียนวิชาพีชคณิตมาก่อน หรือถ้าจะเรียนวิชาประวัติศาสตร์ตอนกลางต้องเรียนวิชาประวัติศาสตร์ โบราณก่อน นักจิตวิทยามีความเห็นที่เห็นว่า ความพร้อมเป็นเรื่องของประสบการณ์ที่ซับซ้อนมาก ไม่เพียงแต่ความพร้อมเป็นเรื่องของประสบการณ์ที่มีอยู่ในเฉพาะโรงเรียนนั้น แต่ความพร้อมยังรวมถึงเรื่องของการมีเจตคติ มีศีลธรรม มีความชอบธรรม และความรับผิดชอบ ตลอดจนสติปัญญา ความสามารถ และมีสุขภาพจิตที่ดีด้วย ซึ่งองค์ประกอบของความพร้อมดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญของผู้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ

รูโซ (Rousseau, 1728 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 10) เสนอไว้ว่า ในการศึกษาควรจัดให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็ก ควรให้โอกาสกับเด็กได้เติบโตอย่างเต็มที่และมีความพร้อมในการเรียนเสียก่อน จึงจะเริ่มจัดการศึกษาให้เขา ปล่อยให้ธรรมชาติช่วยขัดเกลา ก่อนที่ผู้ปกครองจะทำหน้าที่อบรมให้การศึกษา

ธอร์นไดค์ (Thorndike, 1913 อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชรโรภาส, 2545, หน้า 11) ได้กล่าวถึงกฎเกี่ยวกับความพร้อม (The Law of Readiness) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ

1. ขณะที่หน่วยปฏิบัติการพร้อมที่จะปฏิบัติมันต้องเกิดจากความพึงพอใจ
2. การปฏิบัติของหน่วยปฏิบัติการต้องไม่เป็นการสร้างความรำคาญยุ่งยากใจ
3. ถ้าหน่วยงานไม่มีความพร้อมที่จะปฏิบัติ แต่ โดนยัดเยียด หรือบีบบังคับ การปฏิบัติมัน ๆ ก็จะเป็นสาเหตุให้เกิดความรำคาญยุ่งยากใจ

2.1.2 องค์ประกอบของความพร้อม

ดาวนิง และเทคเคย์ (Downing & Thackray, 1971, p. 14-16 อ้างถึงใน ประจิม ขาวผ่อง, 2549, หน้า 9) ได้แบ่งองค์ประกอบของความพร้อมไว้ 4 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางกายภาพ (Physical Factors) ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกายทั่วไป
2. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factors) ได้แก่ ความพร้อมทางสติปัญญา โดยทั่วไป ความสามารถในการรับรู้ (Perception) และความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล
3. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) ได้แก่ ประสบการณ์ด้านสังคม
4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ (Emotion Motivation and Personality Factors) ได้แก่ ความมั่นคงทางด้านอารมณ์ และความต้องการที่จะเรียนรู้

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อมในครั้งนี ผู้วิจัยประยุกต์ใช้พร้อมกับการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ความพร้อมพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อมุ่งสู่ตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปี พ.ศ. 2558

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

2.2.1 ประวัติความเป็นมาของประชาคมอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เป็นการพัฒนามาจากการเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations: ASEAN) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 บรูไน ก็ได้เข้าเป็นสมาชิก ตามด้วย พ.ศ. 2538 เวียดนาม ก็เข้าร่วมเป็นสมาชิก ต่อมา พ.ศ. 2540 ลาวและพม่า เข้าร่วม และปี พ.ศ. 2542 กัมพูชา ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันเกือบ 500 ล้านคน อาเซียนก่อตั้งขึ้น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ สัญลักษณ์ของอาเซียน คือ รูปวงข้าวสีเหลืองบนพื้นสีแดงล้อมรอบด้วยวงกลมสีขาวและสีน้ำเงิน รวงข้าว 10 ต้น หมายถึง ประเทศสมาชิก 10 ประเทศ สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและการมีพลวัติ สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และสีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง

รูปที่ 2.1 สัญลักษณ์ของอาเซียน

จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (Asean Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลักคือ

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)
 2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio-Cultural Pillar)
 3. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (Political and Security Pillar)
- สำหรับแนวคิดและยุทธศาสตร์ในสามเสาหลักของอาเซียน มีดังนี้

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนที่มีแนวคิดหลักในการส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ ประชาธิปไตยและความมั่นคงในภูมิภาคโดยการร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคงอย่างรอบด้าน โดยมุ่งยุทธศาสตร์สำคัญใน 5 ด้าน คือ

- 1.1 พัฒนาการทางด้านการเมือง
- 1.2 การเสริมสร้างบรรทัดฐานที่จะมีร่วมกัน
- 1.3 การเสริมสร้างความเข้าใจ
- 1.4 การแก้ไขปัญหาภายในโดยสันติ
- 1.5 การสร้างสันติภาพและการป้องกันข้อพิพาท

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีแนวคิดหลักในการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาโดยการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิด ชิดขึ้นโดยมุ่งยุทธศาสตร์ 12 ด้านดังนี้

2.1 การรวมตัวของสินค้าและบริการสำคัญแรกเริ่ม 12 รายการ ได้แก่ 4 สาขาเร่งรัดภายในปี พ.ศ. 2553 คือ โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การท่องเที่ยว และการขนส่งทางอากาศ โลจิสติกส์ภายในปี พ.ศ. 2556 และสาขาอื่นภายในปี พ.ศ. 2558 ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ไม้ ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มสินค้าเกษตร และการประมง

2.2 เขตการลงทุนอาเซียนโดยส่งเสริมการเปิดเสรี การลงทุนและการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน

2.3 การค้าสินค้าโดยมุ่งลดอุปสรรคด้านภาษี การอำนวยความสะดวกด้านการค้า เช่น ศุลกากร การพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญา ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมและการพัฒนาวิสาหกิจ

2.4 การค้าบริการ เช่น การเปิดเสรีด้านบริการและการท่องเที่ยว

2.5 ความร่วมมือด้านการเงิน

2.6 การขนส่งทั้งการเคลื่อนย้ายคนและสินค้าอย่างเสรีในหลากหลายรูปแบบ

2.7 โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างความเชื่อมโยง และมั่นคงในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.8 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศรวมถึงการทำให้ประชาชนกินดีอยู่ดีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การบริการด้านวิชาการเพื่อตอบสนองต่อการรวมตัวด้านเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์ในเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม

2.9 พลังงาน โดยเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืนในอาเซียน โครงการเชื่อมโยงระบบพลังงานในรูปแบบต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น รวมถึงการอนุรักษ์และการรักษาความปลอดภัย

2.10 สาขาการเกษตร สินค้าโภคภัณฑ์ และป่าไม้ โดยเน้นพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการค้าทั้งภายในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศภายนอก

2.11 การเสริมสร้างสถาบันของอาเซียน เช่น การกำหนดกลไกการยุติข้อพิพาท การจัดทำข้อมูลสถิติและเผยแพร่ให้ประเทศสมาชิกรับทราบ เป็นต้น

2.12 ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่เจรจาของอาเซียน โดยการสนับสนุนการเชื่อมโยงและส่งเสริมความสอดคล้องของข้อตกลงต่าง ๆ ที่อาเซียนมีกับประเทศคู่ค้าสำคัญรวมถึงการจัดทำความตกลงด้านเศรษฐกิจกับประเทศที่กำลังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่มีแนวคิดหลักในด้านการทำนุบำรุงมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของอาเซียนโดยยึดถือประชาชนเป็นศูนย์กลาง ได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

3.1 การสร้างสังคมที่มีความเอื้ออาทร โดยเน้นพัฒนาสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น การยกระดับคุณภาพชีวิต การจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง การขจัดปัญหาความยากจน ปัญหาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ เป็นต้น

3.2 การจัดการผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจโดยส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเสริมสร้างขีดความสามารถของรัฐบาลในการติดตามตรวจสอบตลาดแรงงานและดัชนีด้านทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองทางสังคมและระบบการจัดการความเสี่ยงในสังคม เป็นต้น

3.3 การส่งเสริมสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน โดยการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งการพยายามขจัดปัญหาและการป้องกัน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

3.4 การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน โดยสร้างจิตสำนึกความเป็นอาเซียนผ่านกิจกรรมด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา ศิลปะ การส่งเสริมความเข้าใจกันในกลุ่มประชาชนอาเซียน ในเวทีนานาชาติทั้งบทบาทในเชิงรุกและการปรับปรุงกลไกการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ

คำขวัญของอาเซียน คือ “One Vision, One Identity, One Community.” หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคมเดิมกำหนดเป้าหมายที่จะตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงกันเลื่อนกำหนดให้เร็วขึ้นเป็นปี พ.ศ. 2558 และก้าวสำคัญต่อมา คือ การจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมืองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี พ.ศ. 2558

นโยบายการดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหารือในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน ทั้งนี้การประชุมสุดยอด (ASEAN Summit) หรือ การประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุด เพื่อกำหนดนโยบายในภาพรวมและเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกจะได้ร่วมกันประกาศเป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะยาว ซึ่งจะปรากฏในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint Declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรือ อนุสัญญา (Convention) ส่วนการประชุมในระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายในภาพรวมและนโยบายเฉพาะด้าน

ด้านการเมืองและความมั่นคง อาเซียนได้จัดทำปฏิญญากำหนดให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลาง (Zone of Peace, Freedom and Neutrality-ZOPFAN) ในปี พ.ศ. 2514 จัดทำสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation-TAC) ในปี พ.ศ. 2519 จัดทำสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty on the Southeast Asian Nuclear Weapon-Free Zone-SEANWFZ) ในปี พ.ศ. 2538 รวมทั้งได้ริเริ่มการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาค

เอเชียแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum ARF) ซึ่งไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2537

ด้านเศรษฐกิจ อาเซียนได้ลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area AFTA) ในปี พ.ศ.2535 เพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกัน เพื่อช่วยส่งเสริมการค้าภายในอาเซียนให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการผลิตสินค้า และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งได้ขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติม เพื่อให้การรวมตัวทางเศรษฐกิจสมบูรณ์แบบและมีทิศทางชัดเจนด้วยการจัดตั้งเขตลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area-AIA)

ด้านสังคม อาเซียนมีความร่วมมือเฉพาะด้าน (Functional Cooperation) ในประเด็นด้านสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมหลายด้าน เพื่อให้ประชาชนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต หน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงานและติดตามผลการดำเนินงานในกรอบอาเซียน ประกอบด้วย

1. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซียเป็นศูนย์กลางในการติดต่อระหว่างประเทศสมาชิก โดยมีเลขาธิการอาเซียน (Secretary-General of ASEAN) เป็นหัวหน้าสำนักงาน ซึ่งที่ผ่านมาผู้แทนจากประเทศไทย ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ อาเซียนแล้ว 2 ท่าน คือ ฯพณฯ นายแผน วรณเมธี ระหว่างปี พ.ศ. 2527-2529 และ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2555

2. สำนักงานเลขาธิการแห่งชาติ หรือ ASEAN National Secretariat เป็นหน่วยงานระดับกรมในกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน มีหน้าที่ประสานกิจการอาเซียน และติดตามผลการดำเนินงานในประเทศนั้น

3. สำหรับประเทศไทย หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศและคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives-CPR) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตที่ได้รับการแต่งตั้งมาจากประเทศสมาชิก มีภารกิจในการสนับสนุนการทำงานของคณะรัฐมนตรีประชาคมอาเซียน และองค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา รวมทั้งประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ ตลอดจนดูแลความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนภายนอกประเทศไทยได้แต่งตั้งเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำอาเซียน และมีคณะผู้แทนถาวรไทยประจำอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา

2.2.2 พัฒนาการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ยุคก่อนกฎบัตรอาเซียน (พ.ศ. 2510-2550 หรือ ค.ศ. 1967-2007)

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations) หรืออาเซียน จัดตั้งขึ้นตามปฏิญญาอาเซียน (ปฏิญญากรุงเทพฯ) ลงนามที่ประเทศไทยเมื่อ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยมีสาระสำคัญ คือ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ การเกษตรอุตสาหกรรม คมนาคม รวมทั้งยกระดับรายได้ความเป็นอยู่ของประชาชน โดยมีสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย บรูไนดารุสซาลาม (2527) เวียดนาม (2538) ลาวและพม่า (2540) กัมพูชา (2542) ได้เข้าเป็นสมาชิกอาเซียนในภายหลัง อาเซียนได้พัฒนาความร่วมมือแบบคู่เจรจา กับประเทศ/กลุ่มประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ออสเตรเลีย (2520) นิวซีแลนด์ (2521) ญี่ปุ่น (2523) แคนาดา (2523) สหรัฐ ฯ (2523) ประชาคม ยุโรป (2523) สาธารณรัฐเกาหลี (2534) จีน (2534) รัสเซีย (2534) อินเดีย (2535) โดยมีการประชุมสุดยอดกับผู้นำ จีน ญี่ปุ่น

สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งเรียกว่าอาเซียนบวกสาม และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit-EAS) เป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ อาเซียนยังมีความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ เช่น สหประชาชาติ คณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council for the Arab States of the Gulf -GCC) และตลาดร่วมอเมริกาใต้ตอนล่าง (MERCOSUR) พัฒนาการที่สำคัญของอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง

1. การจัดทำสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia)
2. การออกเอกสาร Zone of Peace, Freedom and Neutrality (ZOPFAN)
3. สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty on the Southeast Asia Nuclear Weapon-Free Zone)
4. การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum)
5. ความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาที่กระทบเสถียรภาพในภูมิภาค เช่น สงครามในกัมพูชาการผลักดันให้มีพัฒนาการทางการเมืองในพม่า และความร่วมมือด้านการต่อต้านการก่อการร้าย เป็นต้น

พัฒนาการสำคัญของอาเซียนด้านเศรษฐกิจ

1. การจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA ซึ่งเป็นข้อเสนอของไทย) เขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area: AIA) ที่เป็นรากฐานในการพัฒนาไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. การส่งเสริมการลดช่องว่างด้านการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก (Initiative on ASEAN Integration: IAI)
 - พัฒนาการด้านสังคมและวัฒนธรรม
 1. การสร้างอาเซียนพลอดยาเสฟติด
 2. ความร่วมมือด้านการศึกษา/ ไทยเป็นที่ตั้ง ASEAN University Network
 3. ความร่วมมือด้านการจัดการโรคระบาด เช่น การจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน +3 เรื่อง SARS ที่กรุงเทพฯ
 4. ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม

2. ยุคหลังกฎบัตร (พ.ศ. 2551-ปัจจุบัน หรือ ค.ศ. 2008-ปัจจุบัน)

ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาหลีปี พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ได้แสดงเจตนารมณ์ให้สร้างประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (สอดคล้องกับวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ที่ผู้นำเคยประกาศเมื่อปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) และจัดทำกฎบัตรอาเซียนเพื่อให้อาเซียนเป็น Rules-based Organization โดยต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียนที่เซบูปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ผู้นำเห็นชอบให้ปรับเป้าหมายการเป็นประชาคมอาเซียนเร่งขึ้นอีก 5 ปี เป็นปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) เปรียบเสมือนธรรมนูญอาเซียนที่เห็นดีฐานะแก่อาเซียนและเป็นกรอบการดำเนินการตามกฎหมายสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง

10 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการให้แก่อาเซียน และเป็นพื้นฐานในการสร้างประชาคมอาเซียนที่มีกฎเกณฑ์กติกาที่ชัดเจนและมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (People-centred ASEAN)

ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ที่ชะอำ-หัวหิน เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2552 ได้ลงนามปฏิญญาชะอำหัวหิน ว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. 2009-2015) ซึ่งประกอบด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน และแผนงานยุทธศาสตร์เรื่องความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนระยะที่ 2 (ค.ศ. 2009-2015)

ประโยชน์จากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

1. อาเซียนเป็นกลไกสร้างพันธมิตร และความเป็นปึกแผ่น ตลอดจนเสถียรภาพและสันติภาพภายในภูมิภาค รวมทั้งช่วยระงับความขัดแย้งในภูมิภาค

2. อาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย และในปี พ.ศ. 2554 มีนักท่องเที่ยวอาเซียนเดินทางมาประเทศไทยคิดเป็นสัดส่วนมากกว่า 1 ใน 4 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด

3. อาเซียนเป็นกรอบความร่วมมือเพื่อร่วมแก้ไขปัญหาความท้าทายทางเศรษฐกิจ (เช่นการจัดตั้งระบบสำรองข้าวในกรอบอาเซียน +3) รวมทั้งปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ (เช่นอาชญากรรมข้ามชาติ และการบริหารจัดการภัยพิบัติ)

4. อาเซียนช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองแก่ไทยและอาเซียนในประชาคมโลก

5. พัฒนาศักยภาพและความพร้อมของประเทศสมาชิก และพัฒนาให้อาเซียนมีความรับผิดชอบต่อประชาชน สามารถตอบรับต่อความเปลี่ยนแปลงในโลก

6. พัฒนาให้อาเซียนเปิดกว้าง ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศอื่น ๆ

3. คุณลักษณะของประชาคมอาเซียน

3.1 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนประชาคมที่มีกติกาและการพัฒนาค่านิยม และมีบรรทัดฐานร่วมกัน- ภูมิภาคที่มีความเป็นเอกภาพ มีความสงบสุข ความแข็งแกร่ง พร้อมมีความรับผิดชอบต่อร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกมิติ ภูมิภาคที่มีพลวัต มองไปยังโลกภายนอกที่มีการรวมตัวและมีลักษณะของการพึ่งพาซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น

3.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตลาดและฐานการผลิตเดียว ภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน รวมตัวอยู่ในเศรษฐกิจโลก

3.3 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

การพัฒนามนุษย์ การให้ความคุ้มครองและสวัสดิการสังคม สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน การสร้างอัตลักษณ์ ลดช่องว่างในการพัฒนา

ในการวิจัยครั้งนี้ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ การเตรียมตัว ที่พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในด้านความหลากหลายของแรงงานที่อพยพเข้า-ออกประเทศไทย จากการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ด้านการทำงานตามมาตรฐานที่ได้ตกลงยอมรับร่วมกันของอาเซียน ด้านรายได้/ ผลตอบแทน และด้านการเตรียมข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2558

2.2.3 ประเทศสมาชิกอาเซียน

ได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน รวม 10 ประเทศ

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกอาเซียน (เรียงลำดับตามการเข้าร่วมเป็นสมาชิก)

ประเทศสมาชิก	ปี พ.ศ. ที่เข้าร่วม	เมืองหลวง	ภาษา	ประชากร	ศาสนา	ระบอบการปกครอง
อินโดนีเซีย	2510	จาการ์ตา	ภาษาอินโดนีเซีย เป็นภาษาราชการ	ชนพื้นเมือง หลายกลุ่ม	อิสลาม 87%, คริสต์ 10%	ประชาธิปไตยที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุข แลหัวหน้าฝ่ายบริหาร
มาเลเซีย	2510	กรุงกัวลาลัมเปอร์	ภาษามาเลย์ เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็น อังกฤษและจีน	มลายู 50.4% ชาวมาเลย์เชื้อสายจีน 23.7% ชาวมาเลย์เชื้อสายจีน 7.1%	อิสลาม 60%, พุทธ 19%, คริสต์ 11%	ประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภา
ฟิลิปปินส์	2510	กรุงมะนิลา	ภาษาฟิลิปปิน และ อังกฤษ เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็น สเปน, จีน ฮกเกี้ยน, จีนแต้จิ๋ว ภาษาประจำชาติ คือภาษาตากาล็อก	มาเลย์ 40%, จีน 33%, อินเดีย 10%, ชนพื้นเมือง เกาบอร์เนียว 10%	คริสต์โรมันคาทอลิก 83% คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์, อิสลาม 5%	ประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร
สิงคโปร์	2510	สิงคโปร์	ภาษามาเลย์ เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นจีนกลาง ส่งเสริมให้พูดได้ 2 ภาษา คือ จีนกลาง และใช้ อังกฤษเพื่อติดต่องาน	ชาวจีน 76.5%, มาเลย์ 13.8%, อินเดีย 8.1%	พุทธ 42.5%, อิสลาม 14.9%, คริสต์ 14.5%, ฮินดู 4%, ไม่นับถือศาสนา 25%	สาธารณรัฐ (ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีสภาเดียว) โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข และนายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร
ไทย	2510	กรุงเทพมหานคร	ภาษาไทย เป็นภาษาราชการ	ชาวไทยเป็นส่วนใหญ่	พุทธนิกายเถรวาท 95%, อิสลาม 4%	ระบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกอาเซียน (เรียงลำดับตามการเข้าร่วมเป็นสมาชิก) (ต่อ)

ประเทศสมาชิก	ปี พ.ศ. ที่เข้าร่วม	เมืองหลวง	ภาษา	ประชากร	ศาสนา	ระบอบการปกครอง
บรูไน	2527	บันดาร์ เสรี เบกาวัน	ภาษามลายู เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็น อังกฤษและจีน	มาเลย์ 66%, จีน 11%, อื่น ๆ 23%	อิสลาม 67%, พุทธ 13%, คริสต์ 10%	ระบอบ สมบูรณาญาสิทธิราชย์
เวียดนาม	2538	กรุงฮานอย	ภาษาเวียดนาม เป็นภาษาราชการ	ชาวเวียดนาม 80%, เขมร 10%	พุทธนิกาย มหายาน 70%, คริสต์ 15%	ระบบสังคมนิยม โดย พรรคคอมมิวนิสต์เป็น พรรคการเมืองเดียว
ลาว	2540	นครหลวง เวียงจันทน์	ภาษาลาวเป็น ภาษาราชการ	ชาวลาวลุ่ม 68%, ลาวเทิง 22%, ลาวสูง 9% รวมประมาณ 68 คนเผ่า	75% นับถือ พุทธ, นับถือ ผี 16%	สังคมนิยม คอมมิวนิสต์ (ทางการ ลาวใช้คำว่า ระบบ ประชาธิปไตย ประชาชน)
พม่า	2540	เนปีดอ (Naypyidaw)	ภาษาพม่าเป็น ภาษาราชการ	พม่า 68%, ไทยใหญ่ 8%, กระเหรี่ยง 7%, ยะไข่ 4% จีน 3% มอญ 2% อินเดีย 2%	พุทธ 90%, คริสต์ 5% อิสลาม 3.8%	เผด็จการทางทหาร ปกครองโดยรัฐบาล ทหารภายใต้สภา สันติภาพและการ พัฒนาแห่งรัฐ
กัมพูชา	2542	กรุงพนมเปญ	ภาษาเขมรเป็น ภาษาราชการ รองลงมาเป็น อังกฤษ, ฝรั่งเศส, เวียดนาม, จีน	ชาวเขมร 94%, จีน 4%, อื่น ๆ 2%	พุทธ (เถรวาท) เป็นหลัก	ประชาธิปไตยแบบ รัฐสภา โดยมี พระมหากษัตริย์เป็น ประมุขภายใต้ รัฐธรรมนูญ

2.2.4 AEC Blueprint และ ข้อตกลงการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี

อาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้นต่อมาในปี พ.ศ. 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้าเพื่อสร้างพันธะสัญญาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

อาเซียนได้กำหนดยุทธศาสตร์การก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่สำคัญดังนี้

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

โดยมีรายละเอียดแยกตามหัวข้อดังนี้

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำให้อาเซียนมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยอาเซียนได้กำหนดกลไกและมาตรการใหม่ ๆ ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินมาตรการด้านเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้วเร่งรัดการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในสาขาที่มีความสำคัญลำดับแรก อำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้าย บุคคล แรงงานฝีมือ และผู้เชี่ยวชาญ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกสถาบันในอาเซียน การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียน มี 5 องค์ประกอบหลัก คือ

1. การเคลื่อนย้ายสินค้าเสรี
2. การเคลื่อนย้ายบริการเสรี
3. การเคลื่อนย้ายการลงทุนเสรี
4. การเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีขึ้น
5. การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี

ทั้งนี้ อาเซียนได้กำหนด 12 สาขาอุตสาหกรรมสำคัญลำดับแรกอยู่ภายใต้ตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียน ได้แก่ เกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์ไม้ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ การขนส่งทางอากาศ สุขภาพ e-ASEAN ท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ รวมทั้งความร่วมมือในสาขาอาหาร เกษตรและป่าไม้

การเป็นตลาดสินค้าและบริการเดี่ยวจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายการผลิตในภูมิภาค และเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนในการเป็นศูนย์กลางการผลิตของโลก และเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานโลก โดยประเทศสมาชิกได้ร่วมกันดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของอาเซียน ได้แก่ ยกเลิกภาษีศุลกากรให้หมดไป หอทยยกเลิกอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภาษี ปรับประสานพิธีการด้านศุลกากรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและง่ายขึ้น ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนธุรกรรม เคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีนักลงทุนอาเซียนสามารถลงทุนได้อย่างเสรีในสาขาอุตสาหกรรมและบริการที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดให้ เป็นต้น

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี มีความเป็นมา คือ ตามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) ซึ่งเป็นผลมาจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2547 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าว เป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ของอาเซียนการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะเริ่มในปี พ.ศ. 2558 ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ใน 7 สาขาด้วยกัน คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และบัญชี

ข้อตกลงยอมรับร่วม (MRA) ในคุณสมบัตินักวิชาชีพ 7 อาชีพของอาเซียน (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2556)

ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Engineering Services)

MRA สาขาวิศวกรรมมีหลักการคือ เปิดให้วิศวกรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศอาเซียนอื่นได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้น ๆ ซึ่งบางประเทศรวมทั้งไทยกำหนดให้วิศวกรอาเซียนต้องปฏิบัติงานร่วมกับวิศวกรท้องถิ่น

วิศวกรที่ต้องการจดทะเบียนดังกล่าวต้องผ่านการประเมินจากคณะกรรมการกำกับดูแล (Monitoring Committee) ในแต่ละประเทศซึ่งในส่วนของประเทศไทยจะดำเนินการโดยสภาวิศวกรสำหรับการดำเนินงานในเรื่องนี้ของอาเซียนจะอยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการประสานงานด้านวิศวกรรมวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer Coordinating Committee) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจาก Monitoring Committee ของประเทศสมาชิกทั้งนี้ หลังจากการลงนามในข้อตกลงแล้ว สมาชิกอาเซียนที่พร้อมดำเนินการตามข้อตกลงจะต้องมีหนังสือแจ้งวันที่จะมีผลใช้บังคับให้สมาชิกอื่นทราบโดยผ่านฝ่ายเลขาธิการอาเซียน

วิศวกรวิชาชีพมีสิทธิขออนุญาตองค์กรกำกับดูแลวิชาชีพวิศวกรในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศนั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ วิศวกรอาเซียนที่ได้รับอนุญาต จะได้ขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพต่างดาวจดทะเบียน (Registered Foreign Professional Engineer) ซึ่งจะสามารถประกอบวิชาชีพวิศวกรในประเทศนั้น ๆ ได้ ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้น ๆ ด้วย ซึ่งบางประเทศ รวมทั้งไทยจะกำหนดให้ต้องทำงานร่วมกับวิศวกรที่มีใบอนุญาตของประเทศนั้น ๆ

คุณสมบัติในการเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ACPE)

วิศวกรวิชาชีพผู้ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. สำเร็จระดับปริญญาทางวิศวกรรมที่ได้รับการยอมรับโดยองค์กรด้านการรับรองวิศวกรรมวิชาชีพไม่ว่าจะในประเทศแหล่งกำเนิดหรือประเทศผู้รับ หรือที่ได้รับการประเมินและยอมรับว่าเทียบเท่ากับระดับการศึกษาดังกล่าว

2. มีการขึ้นทะเบียนหรือมีใบอนุญาตที่ยังมีผลในปัจจุบัน เพื่อประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศแหล่งกำเนิด ซึ่งออกให้โดยผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพ (PRA) ของประเทศสมาชิกอาเซียน และ

สอดคล้องกับนโยบายของตนด้านการขึ้นทะเบียน/ การอนุญาต/ การรับรองในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือคณะกรรมการติดตาม ตามข้อ 4.2.2 และ รายการที่ 1.2 ของภาคผนวก 2 ของข้อตกลง ฯ

3. มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติและมีความหลากหลายมาไม่ต่ำกว่าเจ็ด (7) ปี หลังจบการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องได้รับผิดชอบงานด้านวิศวกรรมที่เด่นชัดตามที่ระบุในภาคผนวก 4 ข้อ ง.- ตัวอย่างที่ 4 แล้วอย่างน้อยสอง (2) ปีด้วย

4. ปฏิบัติสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ของประเทศแหล่งกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ

5. ได้รับใบรับรองจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพ (PRA) ของประเทศแหล่งกำเนิดและไม่มีประวัติการกระทำผิดอย่างร้ายแรงด้าน เทคนิค มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจะมีสิทธิขอสมัครต่อคณะกรรมการประสานงานด้านวิศวกรรมวิชาชีพอาเซียน (ACPECC) เพื่อได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ACPE) ภายใต้ทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ACPER)

ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพการพยาบาลของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Nursing Services)

MRA สาขาวิชาชีพการพยาบาลมีหลักการคือ เปิดให้พยาบาลที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลในประเทศอาเซียนอื่นได้

โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้น ๆ ด้วยพยาบาลต่างชาติที่ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศอื่นต้องผ่านการประเมินและอยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานกำกับดูแล) ในประเทศที่รับให้ทำงาน (ของประเทศไทย คือ สภาการพยาบาล) การดำเนินการตามข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพการพยาบาลของอาเซียนจะช่วยให้พยาบาลที่มีใบอนุญาตในประเทศเดิมและมีประสบการณ์สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศอาเซียนอื่นได้สะดวกขึ้น โดยลดขั้นตอนในการตรวจสอบ/ รับรองวุฒิการศึกษาหรือความรู้ทางวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม พยาบาลต่างชาติจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้น ๆ ด้วย

คุณสมบัติในการเป็นพยาบาลวิชาชีพต่างชาติ

พยาบาลวิชาชีพต่างชาติสามารถขอขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาลในประเทศผู้รับ เพื่อเข้าไปประกอบวิชาชีพพยาบาลในประเทศนั้นได้ โดยต้องเป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับของประเทศผู้รับ ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า พยาบาลวิชาชีพต่างชาติต้อง

1. สำเร็จการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล

2. จดทะเบียน และ/ หรือได้รับใบอนุญาตจากประเทศแหล่งกำเนิด ที่ยังมีผลในปัจจุบัน

3. มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพพยาบาลไม่น้อยกว่า 3 ปีต่อเนื่อง ก่อนที่จะสมัคร ขอขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต

4. ปฏิบัติสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ของประเทศแหล่งกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ

5. ได้รับใบรับรองจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพพยาบาล (NRA) ของประเทศแหล่งกำเนิดว่าไม่มีประวัติการกระทำผิดอย่างร้ายแรงด้าน เทคนิค มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศ ในการประกอบวิชาชีพพยาบาล

6. มีคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ตามที่กำหนด เช่น ต้องแสดงผลตรวจร่างกายหรือผ่านการทดสอบสมรรถภาพ หรือข้อกำหนดอื่นใดตามที่หน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานของรัฐในประเทศผู้รับเห็นสมควรในการกำหนดคุณสมบัติของการขอขึ้นทะเบียน และ/ หรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาล

ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการสถาปัตยกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Architectural Services)

MRA สาขาสถาปัตยกรรมมีหลักการคือ เปิดให้สถาปนิกที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect) ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศอาเซียนอื่นได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้น ๆ ซึ่งบางประเทศรวมทั้งไทยกำหนดให้สถาปนิกอาเซียนต้องปฏิบัติงานร่วมกับสถาปนิกท้องถิ่น

สถาปนิกที่ต้องการจดทะเบียนดังกล่าวต้องผ่านการประเมินจากคณะกรรมการกำกับดูแล (Monitoring Committee) ในแต่ละประเทศซึ่งในส่วนของประเทศไทยจะดำเนินการโดยสภาสถาปนิก การดำเนินงานในเรื่องนี้ของอาเซียนจะอยู่ภายใต้การดูแลของสภาสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect Council) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจาก Monitoring Committee ของประเทศสมาชิก

ทั้งนี้ หลังจากการลงนามในข้อตกลงแล้ว สมาชิกอาเซียนที่พร้อมดำเนินการตามข้อตกลงจะต้องมีหนังสือแจ้งวันที่จะมีผลใช้บังคับให้สมาชิกอื่นทราบโดยผ่านฝ่ายเลขาธิการอาเซียน

สถาปนิกวิชาชีพมีสิทธิขออนุญาตองค์กรกำกับดูแลวิชาชีพสถาปนิกในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศนั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ สถาปนิกอาเซียนที่ได้รับอนุญาต จะได้ขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกต่างด้าวจดทะเบียน (Registered Foreign Architect) ซึ่งจะสามารถประกอบวิชาชีพสถาปนิกในประเทศนั้น ๆ ได้ ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้น ๆ ด้วย ซึ่งบางประเทศ รวมทั้งไทยจะกำหนดให้ต้องทำงานร่วมกับสถาปนิกที่มีใบอนุญาตของประเทศนั้น ๆ

คุณสมบัติในการเป็นสถาปนิกวิชาชีพอาเซียน (AAC)

สถาปนิกวิชาชีพผู้ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. สำเร็จระดับปริญญาทางสถาปัตยกรรมที่ได้รับการยอมรับโดยองค์กรด้านการรับรองสถาปัตยกรรมวิชาชีพไม่ว่าจะในประเทศแหล่งกำเนิดหรือประเทศผู้รับ หรือที่ได้รับการประเมินและยอมรับว่าเทียบเท่ากับระดับการศึกษาดังกล่าว การศึกษาสถาปัตยกรรมต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5 ปีการศึกษาในระบบภาคการศึกษาปกติ ซึ่งผ่านการรับรองหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแล้วใน

ประเทศแหล่งกำเนิด หรือการได้รับการยอมรับให้เทียบเท่าอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. มีการขึ้นทะเบียนหรือมีใบอนุญาตที่ยังมีผลในปัจจุบัน เพื่อประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศแหล่งกำเนิด ซึ่งออกให้โดยผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพ (PRA) ของประเทศสมาชิกอาเซียน และสอดคล้องกับนโยบายของตนด้านการขึ้นทะเบียน/ การอนุญาต/ การรับรองในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม หรือคณะกรรมการติดตาม

3. มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติและมีความหลากหลายมาไม่ต่ำกว่าสิบ (10) ปี หลังจบการศึกษา ทั้งนี้ต้องทำงานอย่างต่อเนื่องโดยตลอดห้า (5) ปีในขณะที่ถือใบอนุญาตและ จะต้องได้รับผิดชอบงานด้านสถาปัตยกรรมที่เด่นชัดตามที่ระบุในภาคผนวก 4 ตัวอย่างที่ 3 แล้วอย่างน้อยสอง (2) ปีด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
2. กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย
3. สร้างเครื่องมือวิจัย
4. นำแบบสอบถามเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้
5. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัย
6. นำเสนอผลการศึกษาวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2,625 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน <http://regis2.rmutsv.ac.th>)

กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปริญญาตรี ปริญญาโท ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยเก็บตัวอย่างตามตามสัดส่วน มีประชากรที่แน่นอน (Finite population) (Yamane ,1973) หาขนาดตัวอย่างดังต่อไปนี้

$$\text{ตามสูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n แทนค่า จำนวนตัวอย่างนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

N แทนค่า จำนวนประชากรนักศึกษา

e แทนค่า ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05)

$$\text{นักศึกษาปริญญาตรี แทนค่า} \quad n = \frac{2,606}{1+(2,606)(0.05)^2} \approx 347 \text{ คน}$$

$$\text{นักศึกษาปริญญาโท แทนค่า} \quad n = \frac{19}{1+(19)(0.05)^2} \approx 18 \text{ คน}$$

กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5% จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 347 คน นักศึกษาระดับปริญญาโท 18 คน

3.2 เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

3.2.1 เครื่องมือใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจาก เอกสาร ผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ลักษณะแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาเดิม ระดับการศึกษา สาขาวิชา ชั้นปี รายได้ของครอบครัว การศึกษาของผู้ปกครอง โดยเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Checklist) จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด ลักษณะแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert Scale) ประกอบด้วย 4 ด้าน รวม 27 ข้อ ได้แก่

- 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความรู้พื้นฐานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 11 ข้อ โดยพัฒนามาจากแนวคิดของ สมใจ กงเติม (2556)
- 2) ด้านการเป็นนานาชาติ 6 ข้อ โดยพัฒนามาจากแนวคิดของของ วิจารย์ พานิช (2555)
- 3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 5 ข้อ โดยพัฒนามาจากแนวคิดของของ วิจารย์ พานิช (2555)
- 4) ด้านการประกอบอาชีพ 5 ข้อ โดยพัฒนามาจากแนวคิดของ ธัญญลักษณ์ วีระสมบัติ (2555)

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะกับการเตรียมความพร้อมที่นักศึกษาควรจะต้องมี จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะปลายเปิด (Open Ended Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

3.2.2 วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับงานวิจัยชิ้นนี้ รวมทั้ง แนวคิด ทฤษฎี และ ศึกษาในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในอนาคต ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างเครื่องมือตามข้อมูลที่ได้ โดยสร้างแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert Scale) (บุญชม ศรีสะอาด , 2547)(วาโร เฟิงส์วีสดี , 2553) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแต่ละระดับกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้ที่ปรึกษางานวิจัย คือ ผศ.ดร.จารุวัฒน์ เจริญจิต ตรวจสอบ วิจารณ์ แก้ไข เสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อ 4 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความครอบคลุมของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

5.1 ผศ.ดร.ชาติรี หอมเขียว	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
5.2 ผศ.จักรนรินทร์ ฉัตรทอง	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
5.3 ดร.วิรัชญา จันทพร	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมเครื่องกล
5.4 ผศ.พรประสิทธิ์ คงบุญ	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมเครื่องกล

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index : IOC) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- โดย IOC คือ ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา
 R คือ คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N คือ จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ การวิเคราะห์ความหมายค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาใช้เกณฑ์ การแปลผลค่าความเที่ยงตรงดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์การแปลผลค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (บุญชม ศรีสะอาด : 2547)

ความเที่ยงตรงของเนื้อหา	ความหมาย
+1	มั่นใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้
0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้
-1	มั่นใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมด 27 ข้อ ใช้ได้จำนวน 27 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 4 ท่าน ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 (วาโร เฟิงส์สวัสดิ์ , 2553)

นอกจากนี้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ผู้วิจัยต้องการ ศึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาแก้ไขปรับปรุงตามที่ยุเชี่ยวชาญตรวจสอบเสนอแนะ

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอนี้จากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่ ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม มาหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้เทคนิคการหาค่าความเชื่อมั่นของ เครื่องมือวิจัยด้วยวิธีการของ ครอนบาคอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด , 2547) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

- โดย α คือ ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
 K คือ จำนวนข้อคำถามของแบบสอบถาม
 s_i^2 คือ ค่าความแปรปรวนของคะแนนของข้อคำถามของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 s_t^2 คือ ค่าความแปรปรวนของคะแนนของข้อคำถามของแบบสอบถามทั้งหมด

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้การวิเคราะห์ความหมายค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือใช้เกณฑ์การแปลผลค่าความเชื่อมั่นดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลผลค่าความเชื่อมั่น (บุญชม ศรีสะอาด , 2547)

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	ความหมาย
0.00-0.20	ไม่มีค่าความเชื่อมั่น
0.21-0.40	ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับต่ำ
0.41-0.70	ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง
0.71-1.00	ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97 ซึ่งแสดงผลไว้อย่างละเอียดในภาคผนวก ข.

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเชื่อมั่นของเครื่องมือ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

8. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และนำเสนอผลการวิจัย

3.2.3 ขั้นตอนและวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ ดังนี้

1.1 หนังสือทางวิชาการ วารสารต่างๆ บทความ วิทยานิพนธ์ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 347 คน ระดับปริญญาโท จำนวน 18 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ในการวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลตามกลุ่มของประชากรที่ศึกษา ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยชี้แจงเจ้าหน้าที่และทีมงานผู้เก็บข้อมูลแบบสอบถาม เพื่อทราบขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล

2.2 ทำหนังสือขออนุญาตและขอความร่วมมือในการขอเข้าเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถาม

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและรวบรวมแบบสอบถามกลับมา พร้อมตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา

2.4 เมื่อรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การศึกษาครั้งนี้ การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล จะประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ด้านความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 207 คนประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1.1 การตรวจข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

1.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้าสำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended)

1.3 การประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาครั้งนี้ การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล จะประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ด้านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี จำนวน 347 คน ระดับปริญญาโท จำนวน 18 คน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 การตรวจข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

1.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้าสำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended)

1.3 การประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการ แจกแจงค่าความถี่ (Frequency Distribution) ร้อยละ (Percentage)

1.3.2 ศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.3.3 ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิเคราะห์ความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับเพศ วุฒิการศึกษาเดิม ชั้นปี และสาขาวิชา และการทดสอบความแปรปรวนแบบ (One Way ANOVA or F-test) สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe')

1.3.4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย 2 ประเภท ประกอบด้วย

1. สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1.1 สถิติสำหรับหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index) จากแบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ (บุญชม ศรีสะอาด , 2547) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดย IOC คือ ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา
 R คือ คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N คือ จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ การวิเคราะห์ความหมายค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาใช้เกณฑ์การแปลผลค่าความเที่ยงตรงดังแสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การแปลผลค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (บุญชม ศรีสะอาด : 2547)

ความเที่ยงตรงของเนื้อหา	ความหมาย
+1	มั่นใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้
0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้
-1	มั่นใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้

2.2 สถิติสำหรับหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิคการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยด้วยวิธีการของครอนบาคอัลฟา (Conbrash's Alpha) (บุญชม ศรีสะอาด , 2547) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

โดย α คือ ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
 K คือ จำนวนข้อคำถามของแบบสอบถาม
 s_i^2 คือ ค่าความแปรปรวนของคะแนนของข้อคำถามของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 s_t^2 คือ ค่าความแปรปรวนของคะแนนของข้อคำถามของแบบสอบถามทั้งหมด

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้การวิเคราะห์ความหมายค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือใช้เกณฑ์การแปลผลค่าความเชื่อมั่นดังแสดงในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การแปรผลค่าความเชื่อมั่น (บุญชม ศรีสะอาด , 2547)

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	ความหมาย
0.00-0.20	ไม่มีค่าความเชื่อมั่น
0.21-0.40	ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับต่ำ
0.41-0.70	ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง
0.71-1.00	ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ แจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไป

2. สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferencial Statistics) ได้แก่ การทดสอบที่แบบอิสระ (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ด้วยสถิติทดสอบเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's)

สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้สำหรับการอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สูตร (วารุ เฟิงส์วีสต์ , 2553) ดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

โดย P คือ ค่าร้อยละ
f คือ จำนวนความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนเป็นร้อยละ
N คือ จำนวนความถี่ทั้งหมด

3. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สำหรับการอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สูตร (วารุ เฟิงส์วีสต์ , 2553) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

โดย \bar{x} คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้การหาค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายค่าและวิเคราะห์ความหมายของตัวแปรใช้เกณฑ์

การแปลงผลดังแสดงในตาราง 3.5

ตาราง 3.5 เกณฑ์การแปรผลค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 – 5.00	มีความรู้ความเข้าใจและพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	มีความรู้ความเข้าใจและพร้อมอยู่ในระดับมาก
2.61 – 3.40	มีความรู้ความเข้าใจและพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	มีความรู้ความเข้าใจและพร้อมอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	มีความรู้ความเข้าใจและพร้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรสำหรับอธิบายค่าและวิเคราะห์ความหมายของตัวแปร (วารุ เพ็งสวัสดิ์ , 2553) ดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

โดย	S.D	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	x	คือ	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง (Summation of x^2)
	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

5. การทดสอบสมมติฐาน (t-test)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	คือ	ค่าที - เทสต์ (t-test Independent) โดยที่
	\bar{X}_1, \bar{X}_2	คือ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	คือ	จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หรือ (F-test)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F	คือ	อัตราส่วนของความแปรปรวน
MS_b	คือ	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	คือ	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การศึกษากการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งเป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด 365 คน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาโดยลำดับดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2559 ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ชั้นปีการศึกษา รายได้ของครอบครัว การศึกษาของผู้ปกครอง แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	365	100.00
ชาย	296	81.10
หญิง	69	18.90
อายุ	365	100.00
ต่ำกว่า 20 ปี	78	21.37
20 – 25 ปี	255	69.86
26 – 30 ปี	23	6.30
31 – 35 ปี	8	2.19
มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป	1	0.27
ระดับการศึกษา	365	100.00
ปริญญาตรี	346	94.79
ปริญญาโท	19	5.21
สาขาที่ศึกษา	365	100.00
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล	83	22.74
สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	30	8.22
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า	102	27.95
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ	56	15.34
สาขาวิศวกรรมโยธา	94	25.75
ชั้นปีการศึกษา	365	100.00
ปีที่ 1	109	29.86
ปีที่ 2	112	30.68
ปีที่ 3	41	11.23
ปีที่ 4	83	22.74
อื่นๆ ...	20	5.48

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ของครอบครัว	365	100.00
ไม่เกิน 20,000 บาท	128	35.07
20,001 – 25,000 บาท	93	25.48
25,001 – 30,000 บาท	36	9.86
30,001 – 35,000 บาท	16	4.38
35,001 – 40,000 บาท	65	17.81
มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป	27	7.40
การศึกษาของผู้ปกครอง	365	100.00
ประถม	87	23.84
มัธยม	118	32.33
ปริญญาตรี	132	36.16
ปริญญาโท	21	5.75
อื่นๆ...	7	1.92

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 81.10 ส่วนใหญ่มีอายุ 20 - 25 ปี จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 69.86 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 94.79 รองลงมา ระดับปริญญาโท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.21 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.95 รองลงมา สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ และสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 25.75 , 22.74 , 15.34 และ 8.22 ตามลำดับเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.68 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงไม่เกิน 20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.07 และการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 61.12 รองลงมา ระดับมัธยม

4.2 ผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ผลการวิเคราะห์ระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในแต่ละด้านปรากฏดังตารางที่ 4.2 – 4.5

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ด้านความรู้ความเข้าใจ	\bar{x}	S.D	ระดับความพร้อม
1. ท่านรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	3.16	1.15	ปานกลาง
2. ท่านมีความรู้และความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประเทศสมาชิกอาเซียน (7ประการ)	2.82	1.01	ปานกลาง
3. ท่านทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน(6 หลัก)	2.75	1.05	ปานกลาง
4. ท่านรู้และเข้าใจเรื่องโครงสร้างและกลไกในการดำเนินงานของอาเซียน	2.51	1.12	น้อย
5. ท่านรู้ความหมาย และความสำคัญของประชาคมอาเซียน และกฎบัตรอาเซียน	2.70	1.08	ปานกลาง
6. ท่านรู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม	2.77	1.19	ปานกลาง
7. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA:SAEAN Free Trade Area) ความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประโยชน์และคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน)	2.73	1.12	ปานกลาง
8. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ร่วมกันในอาเซียน	2.83	1.09	ปานกลาง
9. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในแผนปฏิบัติการประชาคมอาเซียนและวัฒนธรรม	2.45	1.22	น้อย
10. ท่านมีความรู้ในเรื่องอาชีพที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รับรองการเคลื่อนย้ายการทำงาน	2.83	1.08	ปานกลาง
11. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ	2.69	1.04	ปานกลาง
ภาพรวมด้านความรู้ความเข้าใจ	2.75	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.75$, S.D = 0.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.16$, S.D = 1.15) รองลงมานักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ร่วมกันในอาเซียน ความรู้ในเรื่องของอาชีพการรองรับการเคลื่อนย้ายการทำงาน วัตถุประสงค์ในการก่อสร้างประชาคมอาเซียน รู้ความหมายและความสำคัญของกฎบัตรอาเซียน มีความรู้เกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของอาเซียน (6 หลัก) ความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA:SAEAN Free Trade Area) ความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประโยชน์และคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน) และ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ ตามลำดับ

ในขณะที่นักศึกษา รู้และเข้าใจเรื่องโครงสร้างและกลไกในการดำเนินงานของอาเซียน และ ความรู้ความเข้าใจในแผนปฏิบัติการประชาคมอาเซียนและวัฒนธรรม อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.51$, S.D = 1.12) , ($\bar{x} = 2.45$, S.D = 1.22) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านการเป็นนานาชาติ

ด้านการเป็นนานาชาติ	\bar{x}	S.D	ระดับความพร้อม
1. ท่านเรียนหลักสูตรระยะสั้นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในสถาบันกวดวิชาต่างๆ	2.55	1.25	น้อย
2. ท่านฝึกฟัง อ่าน เขียน และพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ฟังภาพยนตร์ระบบ Sound track เขียน Email เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น	2.64	1.22	ปานกลาง
3. ท่านเรียนรู้วัฒนธรรมของชนชาติต่างๆ ในประเทศกลุ่มอาเซียน	2.73	1.07	ปานกลาง
4. ท่านพยายามหาโอกาสติดต่อหรือประสานงานกับเพื่อนในประเทศกลุ่มอาเซียน	2.51	1.28	น้อย
5. ท่านเรียนภาษาอื่นเพิ่มเติม เช่น ภาษาในประเทศกลุ่มอาเซียน	2.46	1.31	น้อย
6. ท่านมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาโดยสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ และภาษาในประเทศกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)	2.37	1.17	น้อย
ภาพรวมด้านนานาชาติ	2.54	0.89	น้อย

จากตารางที่ 4.3 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นนานาชาติ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.54$, S.D = 0.89) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเรียนรู้

วัฒนธรรมของชนชาติต่างๆ ในประเทศกลุ่มอาเซียน และนักศึกษาที่มีการฝึกฟัง อ่าน เขียน และพูด ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.73$, $S.D = 1.1.07$) และ ($\bar{x} = 2.64$, $S.D = 1.22$) ในขณะที่การเรียนหลักสูตรระยะสั้นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษใน สถาบันกวดวิชาต่างๆ การพยายามหาโอกาสติดต่อหรือประสานงานกับเพื่อนในประเทศกลุ่มอาเซียน เรียนภาษาอื่นๆ เพิ่มเติม และมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษา อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาดล การวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{x}	S.D	ระดับ ความพร้อม
1.ท่านลงทะเบียนเรียนเพิ่มเติมในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ ตอบรับอาเซียน	2.35	1.21	น้อย
2.ท่านเข้าร่วมอบรมหลักสูตรโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการ ติดต่อสื่อสารเพื่อสามารถนำมาใช้ในการเชื่อมต่อกับประเทศต่างๆ ใน กลุ่มอาเซียน	2.51	1.15	น้อย
3.ท่านศึกษากฎหมายในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของกลุ่มประเทศอาเซียน	2.76	1.14	ปานกลาง
4.ท่านฝึกฝนการใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ในการหาข้อมูลกลุ่ม ประเทศอาเซียน	2.94	1.00	ปานกลาง
5.ท่านหาข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่กลุ่มประเทศอาเซียนใช้ ในปัจจุบัน	2.89	1.14	ปานกลาง
ภาพรวมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	2.69	0.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.69$, $S.D = 0.89$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีการฝึกฝนการใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลกลุ่มประเทศอาเซียน หาข้อมูลเกี่ยวกับ เทคโนโลยีสารสนเทศที่กลุ่มประเทศอาเซียนใช้ในปัจจุบัน และ ศึกษากฎหมายในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารของกลุ่มประเทศอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.94$, $S.D = 1.00$) , ($\bar{x} = 2.89$, $S.D = 1.14$) , ($\bar{x} = 2.76$, $S.D = 1.14$) ตามลำดับ ในขณะที่อบรม หลักสูตรโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการติดต่สื่อสารกับประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียน และ ลงทะเบียนเรียนเพิ่มเติมในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อตอบรับอาเซียน อยู่ในระดับน้อย โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.51$, $S.D = 1.15$) , ($\bar{x} = 2.35$, $S.D = 1.21$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านการประกอบอาชีพ

ด้านการประกอบอาชีพ	\bar{x}	S.D	ระดับความพร้อม
1. ท่านหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่เป็นที่ต้องการในกลุ่มประเทศอาเซียน	3.24	1.22	ปานกลาง
2. ท่านหาข้อมูลและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการประกอบวิชาชีพต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น วิศวกร สถาปนิก นักบัญชี แพทย์ พยาบาล เป็นต้น	3.15	1.13	ปานกลาง
3. ท่านเคยศึกษากฎหมายแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียน	2.45	1.13	น้อย
4. ท่านเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต	3.05	1.13	ปานกลาง
5. ท่านเคยศึกษาดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน	2.51	1.25	น้อย
ภาพรวมด้านการประกอบอาชีพ	2.88	0.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านการประกอบอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.88$, S.D = 0.81) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีการหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่เป็นที่ต้องการในกลุ่มประเทศอาเซียน มีการหาข้อมูลและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการประกอบวิชาชีพต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน และมีการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับประกอบอาชีพในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.24$, S.D = 1.22), ($\bar{x} = 3.15$, S.D = 1.13), ($\bar{x} = 3.05$, S.D = 1.13) ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษาเคยศึกษาดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน และศึกษากฎหมายแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.51$, S.D = 1.25) ($\bar{x} = 2.45$, S.D = 1.13) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในภาพรวมทั้งหมด

การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	\bar{x}	S.D	ระดับความพร้อม
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	2.75	0.69	ปานกลาง
2. ด้านนานาชาติ	2.54	0.89	น้อย
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	2.69	0.89	ปานกลาง
4. ด้านการประกอบอาชีพ	2.88	0.81	ปานกลาง
ภาพรวม	2.72	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.72$, S.D = 0.67) และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมในระดับปานกลาง คือ ด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{x} = 2.88$, S.D = 0.81) ด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{x} = 2.75$, S.D = 0.69) และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.69$, S.D = 0.89) ตามลำดับ และในระดับน้อย คือ ด้านนานาชาติ ($\bar{x} = 2.54$, S.D = 0.89)

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 ด้วยค่าสถิติ t-test ปรากฏดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามเพศ

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	ชาย		หญิง		t-test	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D			
ด้านความรู้ความเข้าใจ	2.71	0.68	2.90	0.71	-2.06	.04*	แตกต่าง
ด้านการเป็นนานาชาติ	2.46	0.85	2.89	0.94	-3.50	.00*	แตกต่าง
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	2.63	0.90	2.95	0.80	-2.70	.01*	แตกต่าง
ด้านการประกอบอาชีพ	2.84	0.81	3.04	0.78	-1.84	.07	ไม่แตกต่าง
ภาพรวม	2.66	0.66	2.95	0.67	-3.20	.00*	แตกต่าง

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ พบว่าในภาพรวม นักศึกษาเพศหญิงมีการเตรียมความพร้อมมากกว่านักศึกษาเพศชาย ($\bar{x} = 2.95$, S.D = 0.67)

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน ด้วย t-test พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -3.20$, sig = .00) จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่มีอายุแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31 – 35 ปี และมากกว่า 35 ปี มีจำนวนน้อยกว่า 30 ตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มช่วงอายุใหม่ โดยแบ่งเป็น 1) ต่ำกว่า 20 ปี 2) 20 – 25 ปี 3) 26 – 30 ปี และ 4) มากกว่า 30 ปีขึ้นไป และทำการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ F-test ปรากฏดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามช่วงอายุของนักศึกษา

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	ช่วงอายุ	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ด้านความรู้ความเข้าใจ	อายุต่ำกว่า 20 ปี	78	2.54	0.73	23.98	.01*	แตกต่าง
	20 – 25 ปี	255	2.79	0.68			
	26 – 30 ปี	23	2.81	0.62			
	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	9	3.16	0.45			
	รวม	365	2.75	0.69			
ด้านการเป็นนานาชาติ	อายุต่ำกว่า 20 ปี	78	2.55	0.76	0.65	.59	ไม่แตกต่าง
	20 – 25 ปี	255	2.57	0.94			
	26 – 30 ปี	23	2.36	0.81			
	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	9	2.28	0.62			
	รวม	365	2.54	0.89			
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	อายุต่ำกว่า 20 ปี	78	2.56	0.89	1.83	.14	ไม่แตกต่าง
	20 – 25 ปี	255	2.74	0.90			
	26 – 30 ปี	23	2.43	0.67			
	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	9	2.98	0.92			
	รวม	365	2.69	0.89			
ด้านการประกอบอาชีพ	อายุต่ำกว่า 20 ปี	78	3.01	0.79	2.02	.011	ไม่แตกต่าง
	20 – 25 ปี	255	2.85	0.81			
	26 – 30 ปี	23	2.64	0.83			
	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	9	3.24	0.78			
	รวม	365	2.88	0.81			

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์	ช่วงอายุ	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ภาพรวม	อายุต่ำกว่า 20 ปี	78	2.66	0.63	0.91	.44	ไม่แตกต่าง
	20 – 25 ปี	255	2.74	0.70			
	26 – 30 ปี	23	2.56	0.55			
	มากกว่า 30ปีขึ้นไป	8	2.92	0.58			
	รวม	365	2.72	0.67			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบด้วย One-way ANOVA พบว่าในภาพรวมช่วงอายุแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันในภาพรวม เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการเตรียมความพร้อมแตกต่างกันเพียงด้านเดียว คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้านความรู้ความเข้าใจโดยสามารถจับรายค่าตามสูตรแบบ LSD ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์รายค่า Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามอายุ

ด้านความรู้ความเข้าใจ	\bar{x}	ต่ำกว่า 20 ปี	20 – 25 ปี	26 – 30 ปี	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	2.54	-	.00**	.09	.01*
20 – 25 ปี	2.79	-	-	.89	.11
26 – 30 ปี	2.81	-	-	-	.20
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	3.16	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบรายค่าแบบ LSD พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างไปจากนักศึกษาที่มีอายุ 20 – 25 ปี และ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป โดยนักศึกษาที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีการเตรียมความพร้อมน้อยกว่าช่วงอายุอื่นๆ

สมมติฐานที่ 1.3 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามระดับการศึกษา

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		t-test	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D			
ด้านความรู้ความเข้าใจ	2.72	0.69	3.22	0.55	-3.09	.00*	แตกต่าง
ด้านการเป็นนานาชาติ	2.54	0.89	2.54	0.77	0.04	.97	ไม่แตกต่าง
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	2.67	0.90	3.07	0.64	-2.62	.02*	แตกต่าง
ด้านการประกอบอาชีพ	2.86	0.81	3.25	0.71	-2.07	.04*	แตกต่าง
ภาพรวม	2.70	0.68	3.02	0.52	-2.04	.04*	แตกต่าง

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโทมีการเตรียมความพร้อมมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.02, S.D = 0.52$)

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน ด้วย t-test พบว่าระดับการศึกษาของนักศึกษาแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.04, sig = 0.04$) จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ศึกษาในสาขาวิชา แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามสาขา

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	สาขา	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ด้านความรู้ความเข้าใจ	วิศวกรรมเครื่องกล	83	2.84	0.72	9.85	.00*	แตกต่าง
	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	30	2.39	0.52			
	วิศวกรรมไฟฟ้า	102	2.51	0.66			
	วิศวกรรมอุตสาหการ	56	2.80	0.66			
	วิศวกรรมโยธา	94	3.02	0.63			
	รวม	365	2.75	0.69			
ด้านการเป็นนานาชาติ	วิศวกรรมเครื่องกล	83	2.48	1.04	1.62	.17	ไม่แตกต่าง
	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	30	2.53	0.83			
	วิศวกรรมไฟฟ้า	102	2.45	0.77			
	วิศวกรรมอุตสาหการ	56	2.49	0.81			
	วิศวกรรมโยธา	94	2.74	0.90			
	รวม	365	2.54	0.89			
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	วิศวกรรมเครื่องกล	83	2.70	0.98	3.87	.00*	แตกต่าง
	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	30	2.34	0.83			
	วิศวกรรมไฟฟ้า	102	2.54	0.87			
	วิศวกรรมอุตสาหการ	56	2.73	0.76			
	วิศวกรรมโยธา	94	2.94	0.87			
	รวม	365	2.69	0.89			
ด้านการประกอบอาชีพ	วิศวกรรมเครื่องกล	83	2.82	0.92	3.82	.00*	แตกต่าง
	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	30	2.49	0.68			
	วิศวกรรมไฟฟ้า	102	2.88	0.74			
	วิศวกรรมอุตสาหการ	56	2.81	0.75			
	วิศวกรรมโยธา	94	3.10	0.80			
	รวม	365	2.88	0.81			

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	สาขา	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ภาพรวม	วิศวกรรมเครื่องกล	83	2.71	0.77	5.15	.00*	แตกต่าง
	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	30	2.44	0.52			
	วิศวกรรมไฟฟ้า	102	2.59	0.60			
	วิศวกรรมอุตสาหการ	56	2.71	0.60			
	วิศวกรรมโยธา	94	2.95	0.68			
	รวม	365	2.72	0.67			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ศึกษาในสาขาแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 5.15$, $sig = .00$) จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีการเตรียมความพร้อมแตกต่างกัน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการประกอบอาชีพ โดยนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างในรายคู่ด้วยค่า LSD ปรากฏดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามสาขา

ด้านความรู้ความเข้าใจ	\bar{x}	วิศวกรรมเครื่องกล	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	วิศวกรรมไฟฟ้า	วิศวกรรมอุตสาหการ	วิศวกรรมโยธา
วิศวกรรมเครื่องกล	2.84	-	.00*	.00*	.72	.07
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	2.39	-	-	.39	.01*	.00*
วิศวกรรมไฟฟ้า	2.51	-	-	-	.01*	.00*
วิศวกรรมอุตสาหการ	2.80	-	-	-	-	.05
วิศวกรรมโยธา	3.02	-	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบรายคู่แบบ LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 6 คู่ คือ 1) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล กับ สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 2) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล กับสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า 3) สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ กับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ 4) สาขาวิศวกรรม

คอมพิวเตอร์ กับ สาขาวิศวกรรมโยธา 5) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า กับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม 6) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า กับ สาขาวิศวกรรมโยธา โดยนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่สาขาวิศวกรรมโยธา มีการเตรียมความพร้อมในด้านความรู้ความเข้าใจมากกว่าสาขาอื่นๆ

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามสาขา

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{x}	วิศวกรรมเครื่องกล	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	วิศวกรรมไฟฟ้า	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	วิศวกรรมโยธา
วิศวกรรมเครื่องกล	2.70	-	.06	.21	.84	.07
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	2.34	-	-	.28	.05	.00*
วิศวกรรมไฟฟ้า	2.54	-	-	-	.19	.00*
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	2.73	-	-	-	-	.16
วิศวกรรมโยธา	2.94	-	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบรายคู่แบบ LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 2 คู่ คือ 1) สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ กับ สาขาวิศวกรรมโยธา 2) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า กับ สาขาวิศวกรรมโยธา โดยนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่สาขาวิศวกรรมโยธา มีการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มากกว่าสาขาอื่นๆ

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามสาขา

ด้านการประกอบอาชีพ	\bar{x}	วิศวกรรมเครื่องกล	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	วิศวกรรมไฟฟ้า	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	วิศวกรรมโยธา
วิศวกรรมเครื่องกล	2.82	-	.06	.60	1.00	.02*
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	2.49	-	-	.02*	.08	.00*
วิศวกรรมไฟฟ้า	2.88	-	-	-	.08	.00*
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	2.81	-	-	-	-	.03*
วิศวกรรมโยธา	3.10	-	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบรายคู่แบบ LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 5 คู่ คือ 1) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล กับ สาขาวิศวกรรมโยธา 2) สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ กับสาขา

วิศวกรรมโยธา 3) สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ กับสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า 4) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า กับสาขาวิศวกรรมโยธา 5) สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ กับสาขาวิศวกรรมโยธา โดยนักศึกษาสาขาวิศวกรรมโยธา มีการเตรียมความพร้อมด้านการประกอบอาชีพมากกว่าสาขาอื่นๆ

สมมติฐานที่ 1.5 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามชั้นปี

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	ชั้นปี	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ด้านความรู้ความเข้าใจ	ปีที่ 1	109	2.49	0.67	6.06	.00*	แตกต่าง
	ปีที่ 2	112	2.85	0.70			
	ปีที่ 3	41	2.98	0.64			
	ปีที่ 4	83	2.84	0.67			
	อื่นๆ ...	20	2.75	0.56			
	รวม	365	2.75	0.69			
ด้านการเป็นนานาชาติ	ปีที่ 1	109	2.39	0.70	4.76	.00*	แตกต่าง
	ปีที่ 2	112	2.69	0.93			
	ปีที่ 3	41	2.95	0.95			
	ปีที่ 4	83	2.39	0.93			
	อื่นๆ ...	20	2.35	0.91			
	รวม	365	2.54	0.89			
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ปีที่ 1	109	2.40	0.79	8.66	.00*	แตกต่าง
	ปีที่ 2	112	2.94	0.93			
	ปีที่ 3	41	3.10	0.91			
	ปีที่ 4	83	2.53	0.85			
	อื่นๆ ...	20	2.63	0.63			
	รวม	365	2.69	0.89			
ด้านการประกอบอาชีพ	ปีที่ 1	109	2.78	0.81	6.48	.00*	แตกต่าง
	ปีที่ 2	112	3.05	0.75			
	ปีที่ 3	41	3.25	0.80			
	ปีที่ 4	83	2.62	0.83			

การเตรียมความพร้อมเพื่อ เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์	ชั้นปี	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	อื่นๆ ...	20	2.76	0.60			
	รวม	365	2.88	0.81			
ภาพรวม	ปีที่ 1	109	2.52	0.60	8.35	.00*	แตกต่าง
	ปีที่ 2	112	2.88	0.66			
	ปีที่ 3	41	3.07	0.67			
	ปีที่ 4	83	2.60	0.69			
	อื่นๆ ...	20	2.62	0.55			
	รวม	365	2.72	0.67			

** $p < .05$

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ศึกษาแต่ละชั้นปีแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 8.35$, $sig = .00$) จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ($F = 6.06$, $sig = .00$) ด้านการเป็นนานาชาติ ($F = 4.76$, $sig = .00$) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($F = 8.66$, $sig = .00$) และด้านการประกอบอาชีพ ($F = 6.48$, $sig = .00$)

สมมติฐานที่ 1.6 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่รายได้ของผู้ปกครองแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	รายได้ของผู้ปกครอง	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ด้านความรู้ความเข้าใจ	<= 20,000 บาท	128	2.85	0.65	2.69	.02*	แตกต่าง
	20,001-25,000 บาท	93	2.66	0.67			
	25,001-30,000 บาท	36	2.71	0.72			
	30,001-35,000 บาท	16	2.69	0.75			
	35,001-40,000 บาท	65	2.59	0.78			
	> 40,001 บาทขึ้นไป	27	3.04	0.53			
	รวม	365	2.75	0.69			
ด้านการเป็นนานาชาติ	<= 20,000 บาท	128	2.60	0.88	1.10	.36	ไม่แตกต่าง
	20,001-25,000 บาท	93	2.43	0.73			
	25,001-30,000 บาท	36	2.61	1.11			
	30,001-35,000 บาท	16	2.64	0.98			
	35,001-40,000 บาท	65	2.64	0.92			
	> 40,001 บาทขึ้นไป	27	2.28	0.95			
	รวม	365	2.54	0.89			
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	<= 20,000 บาท	128	2.73	0.83	0.39	.86	ไม่แตกต่าง
	20,001-25,000 บาท	93	2.67	0.72			
	25,001-30,000 บาท	36	2.70	1.09			
	30,001-35,000 บาท	16	2.89	0.87			
	35,001-40,000 บาท	65	2.65	1.12			
	> 40,001 บาทขึ้นไป	27	2.54	0.86			
	รวม	365	2.69	0.89			
ด้านการประกอบอาชีพ	<= 20,000 บาท	128	2.97	0.84	0.67	.65	ไม่แตกต่าง
	20,001-25,000 บาท	93	2.84	0.71			
	25,001-30,000 บาท	36	2.76	0.90			

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์	รายได้ของผู้ปกครอง	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
	30,001-35,000 บาท	16	2.95	1.15			
	35,001-40,000 บาท	65	2.86	0.79			
	> 40,001 บาทขึ้นไป	27	2.76	0.69			
	รวม	365	2.88	0.81			
ภาพรวม	<= 20,000 บาท	128	2.79	0.68	0.58	.71	ไม่แตกต่าง
	20,001-25,000 บาท	93	2.65	0.53			
	25,001-30,000 บาท	36	2.70	0.87			
	30,001-35,000 บาท	16	2.79	0.75			
	35,001-40,000 บาท	65	2.68	0.72			
	> 40,001 บาทขึ้นไป	27	2.65	0.65			
	รวม	365	2.72	0.67			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ F-test พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่มีรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันในภาพรวม และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีเพียงด้านเดียว คือ ด้านความรู้ความเข้าใจที่มีรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน ผลนำผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในรายคู่ด้วยค่า LSD ปรากฏดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์รายคู่ Post Hoc ด้วยค่า LSD ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามสาขา

ด้านความรู้ความเข้าใจ	\bar{x}	<= 20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	25,001-30,000 บาท	30,001-35,000 บาท	35,001-40,000 บาท	> 40,001 บาทขึ้นไป
<= 20,000 บาท	2.85	-	.41	.29	.37	.01*	.18
20,001-25,000 บาท	2.66	-	-	.69	.89	.50	.01*
25,001-30,000 บาท	2.71	-	-	-	.90	.37	.60
30,001-35,000 บาท	2.69	-	-	-	-	.60	.10
35,001-40,000 บาท	2.59	-	-	-	-	-	.00*
> 40,001 บาทขึ้นไป	3.04	-	-	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบรายคู่แบบ LSD พบว่ามีความแตกต่างกัน 3 คู่ คือ 1) รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 20,000 บาท กับ รายได้ 35,001 - 40,000 บาท 2) 20,001-25,000 บาท กับ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป 3) 35,001-40,000 บาท กับ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป โดยรายได้ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป โดยรายได้ของผู้ปกครอง มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านความรู้ความเข้าใจ มากกว่ารายได้ช่วงอื่นๆ

สมมติฐานที่ 1.7 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ การศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามการศึกษาของผู้ปกครอง

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	การศึกษาของผู้ปกครอง	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ด้านความรู้ความเข้าใจ	ประถม	87	2.84	0.63	1.10	.36	ไม่แตกต่าง
	มัธยม	118	2.68	0.70			
	ปริญญาตรี	132	2.75	0.70			
	ปริญญาโท	21	2.83	0.80			
	อื่นๆ...	7	2.43	0.74			
	รวม	365	2.75	0.69			
ด้านการเป็นนานาชาติ	ประถม	87	2.52	0.96	0.19	.94	ไม่แตกต่าง
	มัธยม	118	2.50	0.78			
	ปริญญาตรี	132	2.60	0.93			
	ปริญญาโท	21	2.54	0.92			
	อื่นๆ...	7	2.50	0.78			
	รวม	365	2.54	0.89			
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ประถม	87	2.61	0.90	0.83	.51	ไม่แตกต่าง
	มัธยม	118	2.78	0.75			
	ปริญญาตรี	132	2.67	1.01			
	ปริญญาโท	21	2.74	0.79			
	อื่นๆ...	7	2.31	0.89			

การเตรียมความพร้อมเพื่อ เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์	การศึกษาของ ผู้ปกครอง	N	\bar{x}	S.D	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	รวม	365	2.69	0.89			
ด้านการประกอบอาชีพ	ประถม	87	2.71	0.76	1.78	.13	ไม่แตกต่าง
	มัธยม	118	2.86	0.75			
	ปริญญาตรี	132	2.99	0.91			
	ปริญญาโท	21	2.99	0.66			
	อื่นๆ...	7	2.74	0.54			
	รวม	365	2.88	0.81			
ภาพรวม	ประถม	87	2.67	0.71	0.44	.78	ไม่แตกต่าง
	มัธยม	118	2.71	0.61			
	ปริญญาตรี	132	2.75	0.72			
	ปริญญาโท	21	2.77	0.63			
	อื่นๆ...	7	2.50	0.55			
	รวม	365	2.72	0.67			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ F-test พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย การศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันในการรวม และในรายด้าน

ตารางที่ 4.19 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	ยอมรับ
2. นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
3. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	ยอมรับ
4. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	ยอมรับ
5. นักศึกษาที่ศึกษาต่างชั้นปีแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	ยอมรับ
6. นักศึกษาที่รายได้ผู้ปกครองแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
7. นักศึกษาที่การศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	ปฏิเสธ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และแหล่งข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2559 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด 365 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลสรุป ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 81.10 ส่วนใหญ่มีอายุ 20 - 25 ปี จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 69.86 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 94.79 รองลงมาในระดับปริญญาโท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.21 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.95 รองลงมาสาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม และสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 25.75 , 22.74 ,15.34 และ 8.22 ตามลำดับ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.68 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงไม่เกิน 20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.07 และการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 61.12 รองลงมาในระดับมัธยม

5.1.2 การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในรายด้านทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการประอาชีพ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

5.1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีปัจจัย
ส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า

จำแนกตามเพศ

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่มีเพศต่างกันมีการเตรียม
ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะ
นักศึกษาที่อยู่ในสังคมเดียวกันจะมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันที่คล้ายกัน โดยเฉพาะนักศึกษาเพศชายและ
เพศหญิง มีการเตรียมความพร้อมในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคิดว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังไกลต่อ
ตัวนักศึกษา ทำให้ทั้งเพศชายและเพศหญิงยังไม่เห็นความสำคัญ

จำแนกตามอายุ

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในภาพรวมช่วงอายุแตกต่าง
กันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันในภาพรวม เมื่อพิจารณาราย
ด้านพบว่า มีการเตรียมความพร้อมแตกต่างกันเพียงด้านเดียว คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ อาจเพราะอายุเป็น
ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันทางความคิดและทัศนคติ โดยคนที่อายุน้อยอาจจะไม่ให้ความสำคัญ
ทางด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานมากกว่าคนที่อายุมาก ซึ่งอาจทำให้การเตรียมความพร้อมทางด้านความรู้
ความเข้าใจต่างกัน

จำแนกตามระดับการศึกษา

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่มีระดับการศึกษาของ
นักศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเพราะนักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีความสนใจในด้านภาษาอังกฤษ
มีความต้องการและเห็นความจำเป็นในด้านของภาษาอังกฤษในการทำงาน

จำแนกตามสาขาที่ศึกษา

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ศึกษาในสาขาแตกต่างกัน
มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีการเตรียมความพร้อมแตกต่างกัน 3 ด้าน คือ
ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการประกอบอาชีพ

จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ศึกษาแต่ละชั้นปีแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่มีรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันในการรวมและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีเพียงด้านเดียว คือ ด้านความรู้ความเข้าใจที่มีรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน

จำแนกตามการศึกษาของผู้ปกครอง

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย การศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันในการรวม และในรายด้าน

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยพบประเด็นที่ควรอภิปรายดังนี้

5.2.1 การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และในรายด้าน โดยเฉพาะด้านการเป็นนานาชาติ อยู่ระดับน้อย ประเด็นเรื่องใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ในอาเซียน ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่อาจจะยังไม่มีทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาเกิดความไม่มั่นใจหรือกลัวในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และทำให้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษน้อยในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน หรืออาจคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวันมากนัก แต่ขอให้มีทักษะเพียงเล็กน้อยพอต่อการประกอบอาชีพเท่านั้น ส่วนในด้านของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีการเตรียมความพร้อมเท่าที่ควร เป็นเพราะนักศึกษายังขาดการรับรู้ด้านเทคโนโลยี หรือยังไม่ให้ความสนใจที่จะติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับเทคโนโลยีในปัจจุบันเท่าที่ควร ในด้านการประกอบอาชีพ อาจเพราะนักศึกษายังไม่พร้อมที่จะออกไปทำงานยังต่างประเทศ เนื่องจากภาษาอังกฤษที่ยังไม่มีความพร้อม และการที่คนไทยส่วนใหญ่ศึกษากฎหมายแค่เพียงในประเทศ หากมีการเคลื่อนย้ายไปทำงานยังต่างประเทศทำให้ต้องมีการเริ่มใหม่ที่จะศึกษากฎหมายภายในประเทศนั้น จึงอาจจะเป็นเหตุให้คนไทยไม่ยอมไปทำงานยังต่างประเทศอีกด้วย และการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ยังใกล้ต่อตัวนักศึกษา อาจทำให้นักศึกษาไม่เห็นหรือเห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่น้อยอีกด้วย ซึ่งผลที่ได้อาจมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องผลการสำรวจของ Education First (EF,2016) ได้สำรวจความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจากทั่วโลกและเผยดัชนีลำดับความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในภูมิภาคยุโรป เอเชีย ลาตินอเมริกา ตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ จากการสำรวจพบว่า ภาษาอังกฤษเป็นส่วนที่สำคัญทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติและระดับบุคคล การที่

บุคคลมีความรู้ภาษาอังกฤษที่ดีทำให้เกิดรายได้จากการส่งออกเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการทำให้เกิดสภาพแวดล้อมต่อการทำธุรกิจที่ง่ายมากขึ้น รวมถึงนวัตกรรมเพิ่มมากขึ้น ประเทศที่เจริญแล้วจะมีความพร้อมทางด้านทักษะภาษาอังกฤษ มีการติดต่อธุรกิจโดยใช้อินเทอร์เน็ตกับประเทศต่างๆ อีกทั้งมีการวางแผน การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และการลงทุนที่พอดีเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษระดับสูงในโรงเรียน อีกทั้งเพศหญิงยังพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเพศชาย เกือบทุกประเทศทั่วโลก และผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภขพน เชื่อมทอง (2556) ได้ศึกษาการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และศึกษาการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับน้อย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจารณ์ พานิช (2555) เรื่องของภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาราชการในกลุ่มอาเซียน ซึ่งประเทศไทยยังอยู่ในลำดับที่ควรต้องรีบแก้ไขปรับปรุงอย่างเร่งด่วนมากที่สุด เพื่อให้มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานชาวต่างชาติได้ดีขึ้น เป็นการทำให้เกิดการเรียนรู้ข้ามภาษา วัฒนธรรม และสามารถที่จะทำงานร่วมกันได้อีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังนี้

1) การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง น้อยลงมา คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ โดยทั้ง 3 ด้านมีการเตรียมความพร้อมในระดับปานกลาง และด้านนานาชาติ มีการเตรียมความพร้อมในระดับน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนี้

ด้านการประกอบอาชีพ

จากการวิจัยพบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีการเตรียมความพร้อมด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นเรื่องการศึกษาดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน และการศึกษากฎหมายแรงงานในกลุ่มอาเซียนอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ผลงานวิจัยพบว่าการหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่เป็นที่ต้องการในกลุ่มประเทศอาเซียน การทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการประกอบอาชีพต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยควรมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาโดยการจัดกิจกรรมเยี่ยมชมศึกษาดูงานประเทศในกลุ่มอาเซียนให้กับนักศึกษาที่สนใจตามสาขาหรือคณะ หรือการจัดบอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับอาชีพในอาเซียนตามจุดต่างๆ ภายในสถานศึกษาเพื่อให้มีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการรับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพในอาเซียน รวมถึงสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับอาชีพ หลักเกณฑ์ และข้อกำหนดกฎหมายแรงงานของกลุ่มประเทศอาเซียนไว้ในหลักสูตรให้กับนักศึกษา

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นเรื่องเข้าร่วมอบรมหลักสูตรโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อสามารถนำมาใช้ในการเชื่อมต่อกับประเทศต่างๆ การลงทะเบียนเรียนเพิ่มเติมในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อตอบรับอาเซียน อยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่าศึกษากฎหมายในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกลุ่มประเทศอาเซียน การใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ในการหาข้อมูลกลุ่มประเทศอาเซียน การหาข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่กลุ่มประเทศอาเซียนใช้ในปัจจุบัน อยู่ระดับปานกลาง ดังนั้น คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยควรมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาโดยมีการเปิดลงทะเบียนเรียนและอบรมหลักสูตรเพิ่มเติมเกี่ยวกับสารสนเทศและการสื่อสาร โดยภายในหลักสูตรจะสอดแทรกเกี่ยวกับกฎหมายในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร การจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษาเพื่อให้นักศึกษาค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่อาเซียนใช้ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการฝึกฝนให้นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศอาเซียน รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเรียนรู้ด้วยระบบ E-Learning ซึ่งทำให้นักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนได้ทุกที่และทุกเวลาที่นักศึกษาสะดวก

ด้านนานาชาติ

จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีการเตรียมความพร้อมด้านนานาชาติในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ในประเด็นเรื่องเรียนหลักสูตรระยะสั้นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในสถาบันกวดวิชาต่างๆ การเรียนหลักสูตรระยะสั้นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในสถาบันกวดวิชาต่างๆ เรียนภาษาอื่นเพิ่มเติม มีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาโดยสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา อยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า การฝึกฟัง อ่าน เขียน และพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้วัฒนธรรมของชนชาติต่างๆ ในประเทศกลุ่มอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง จากผลการสำรวจของ Education First (EF, 2012) พบว่าประเทศไทยมีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำสุด ทำให้ประเทศไทยต้องได้รับการแก้ไขในเรื่องภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะในภาคการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในอนาคตเพื่อตอบรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยควรเพิ่มการเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรให้มากขึ้น รวมถึงสอดแทรกภาษาอังกฤษภายในหลักสูตรหรือในรายวิชาต่างๆ นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยควรมีการเปิดรายวิชาภาษาอาเซียนเพิ่มมากขึ้นด้วย เช่น ภาษาเวียดนาม ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาพม่า และภาษาอื่นๆ ในอาเซียนให้กับนักศึกษารวมถึงให้มีการประชาสัมพันธ์นักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ (DPU International College : DPUIC) ซึ่งมีนักศึกษาที่เป็นชาวต่างประเทศ ให้เข้ามาจับบทบาทมีส่วนร่วมในกิจกรรมสันหนนาการและจัดตั้งให้มีหลักสูตรการเรียนร่วมกับนักศึกษาในภาคปกติซึ่งจะเป็นการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ข้ามภาษาและวัฒนธรรมให้ดียิ่งขึ้น และควรสร้างบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยโดยการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาภายในอาเซียนให้เกิดการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม หรือการจัดบอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับประเทศอาเซียนตามจุดต่างๆ เช่น สื่อธงชาติประเทศในอาเซียน ธงอาเซียน สัญลักษณ์ AEC ภายในสถานศึกษาเพื่อให้มีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการรับรู้และการเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนรวมถึงสร้างเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้แลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างสถานศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลในแนวคิดซึ่ง เช่น โดยการสัมภาษณ์

2) ควรมีการวิจัยทักษะและวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนสำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการประกอบอาชีพ และในด้านมิติอื่นๆ

3) ควรมีการวิจัยการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาและการเตรียมความพร้อมของทางมหาวิทยาลัยเพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระหว่างภาครัฐและเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). ASEN Mini book. กรุงเทพฯ : Page Maker.
- กนกกาญจน์ ศรีสุนทร. (2558). ความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ใน การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. การประชุมวิชาการและ เสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “สร้างสรรค์และพัฒนา เพื่อก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 2 วันที่ 18-19 มิถุนายน หน้า 335 -343.
- คณพศ สิทธิเลิศ. (2558). คุณลักษณะของนักศึกษาที่มีผลต่อความพร้อมในการ ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสาร มจร.วิชาการ ปีที่ 18 ฉบับที่ 36 มกราคม – มิถุนายน 2558 หน้า 99 -114.
- จงจิตต์ ฤทธิรงค์ (2558). ข้อท้าทายในการผลิตแรงงานฝีมือไทย เพื่อเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน. ประชุมวิชาการ 2558.
- พัชรารัตน์ วงศ์บุญสิน. (2551). แนวทางยุทธศาสตร์ในการเพิ่มผลิตภาพกำลัง แรงงานอาเซียน. วารสารประชากรศาสตร์ ปีที่ 24 ฉบับที่ 2 กันยายน 2551
- ธัญญลักษณ์ วีระสมบัติ. (2555). การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อรองรับ การเป็นประชาคมอาเซียน. สาขาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิพันธ์ วิเชียรน้อย. (2556). คุณสมบัติของวิศวกร และสถาปนิก ที่จะโยกย้าย ทำงานใน ASEN ตาม คุณสมบัติ MRA. (ออนไลน์) สืบค้นจาก : <http://thai-aec.com/840#ixzz3ixzz3Zil04kZI> (10 ธันวาคม 2558)
- บุญชม ศรีสะอาด.(2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ภพพน เข้มทอง. (2556). การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (วิทยานิพนธ์) . กรุงเทพฯ : คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจ

บัณฑิตย.

วาโร เฟ็งสวีสต์.(2553). สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์.กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วิจารณ์ พานิช.(2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ บริษัทตลาดตา พับลิเคชั่น จำกัด.

สมใจ กงเดิม.(2556). การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์

สุเทพ พันประสิทธิ์.(2556). การเตรียมความพร้อมของโรงเรียนมัธยมศึกษาไทย เพื่อรองรับการเป็น ประชาคมอาเซียน. (รายงานผลการวิจัย).กรุงเทพฯ : คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

อรอนงค์ นิยมธรรม และคณะ (2558). เจตคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก. วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 23 ฉบับที่ 41 มกราคม – เมษายน 2558. หน้า 273 – 290.

เอกราช อะมะวัลย์.(2554). การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารใน การเตรียมความพร้อมด้าน บุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558. (งาน นิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต).ชลบุรี : คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง มหาวิทยาลัยบูรพา

ASEAN Secretariat. (2009). Joint Statement of the 4th ASEAN Education Ministers Meeting. Phuket. 5 – 8 April 2009.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล ว่าที่ ร.ต.หญิงสุพรรณิ เกตุแก้ว
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บริหารธุรกิจบัณฑิต (ระบบสารสนเทศทาง คอมพิวเตอร์)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย	2551
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2555

ทุนการศึกษา

ทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2554
ทุนสนับสนุนงบประมาณจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ศรีวิชัย ประจำปีงบประมาณ 2558

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

สุพรรณิ ศรีปาน, วัชรวลี ตั้งคุปตานนท์, เนตรนภา คู่พันธ์วี 2554. การพัฒนาเกมส์ฝึกสมองสำหรับ
ผู้สูงอายุผ่านโปรแกรมประยุกต์เว็บเพื่อฟื้นฟูความจำและส่งเสริมสุขภาพจิต. การประชุม
วิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 8, 631 - 638, ประจวบคีรีขันธ์,
ประเทศไทย, 8 - 9 ธันวาคม 2554.

สุพรรณิ ศรีปาน, เสรี ทองชุม. ความต้องการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาและผู้ใช้บัณฑิตในหลักสูตร
อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล.
การประชุมวิชาการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปี 2558, 260 - 266, ขอนแก่น
ประเทศไทย, 8 สิงหาคม 2558.